

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки
Біологічний факультет
Кафедра зоології

К. Б. Сухомлін, О. П. Зінченко

**МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВИХ
ДОСЛІДЖЕНЬ В ГАЛУЗІ БІОЛОГІЇ**

Тестові завдання

Луцьк – 2017

УДК 331.87: 001.891 (076)

ББК 28.6я73–9+72с.я73–9

С 91

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 3 від 15 листопада 2017 р.)*

Рецензенти:

Моренко А. Г. – завідувач кафедри фізіології людини і тварин Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, професор, доктор біологічних наук;

Фесюк В. О. – завідувач кафедри фізичної географії Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки, професор, доктор географічних наук.

Сухомлін К. Б., Зінченко О. П.,

С 91 **Методологія та організація наукових досліджень в галузі біології: Тестові завдання.** – Луцьк : Медіа, 2017. – 72 с.

Видання вміщує 447 тестових завдань з різних розділів нормативного курсу «Методологія та організація наукових досліджень в галузі біології», передбачених навчальним планом підготовки магістра спеціальності 091 «Біологія», відповіді до них, список рекомендованої літератури та Інтернет-ресурси. Тести призначені для проміжного і підсумкового контролю знань студентів.

УДК 331.87: 001.891 (076)

ББК 28.6я73–9+72с.я73–9

© Сухомлін К. Б., Зінченко О. П., 2017

© Зінченко О. П. (обкладинка), 2017

ПЕРЕДМОВА

Тестові завдання «Методологія та організація наукових досліджень в галузі біології», призначені для студентів біологічних факультетів освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» спеціальності 091 «Біологія».

Тенденція до інтегрування в міжнародний освітній простір зумовила необхідність впровадження тестової системи контролю знань. Втілення цієї системи має декілька цілей. Воно створює умови для накопичення інформації про ефективність викладання матеріалу з певної дисципліни та шляхи її оптимізації; дає змогу об'єктивно оцінити рівень підготовки кожного студента; підвищує інтерес студентів до предмета; служить алгоритмом навчання.

У навчально-методичному виданні тестові завдання розподілені за двома модулями: «Наука та її організація в Україні» та «Наукова етика». Сюди належать репродуктивні питання, у яких необхідно вибрати одну або декілька правильних відповідей, а також питання, які потребують ґрунтовного ознайомлення з основними визначеннями, положеннями та класифікаціями науки і передбачають використання набутих знань або творчого підходу студентів. Усі тести незалежно від рівня складності не виходять за межі змісту програми нормативного курсу «Методологія та організація наукових досліджень в галузі біології». Тестові завдання призначені для проміжного (модульного) і підсумкового (екзаменаційного) контролю знань студентів. Вони адаптовані для використання у Системі швидкого тестування RTS, яка застосовується у Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки.

МОДУЛЬ 1.

НАУКА ТА ЇЇ ОРГАНІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ

1. Оберіть основні досягнення науки ХХ століття: 1) атомна енергетика, 2) нанотехнології, 3) телебачення, 4) суперкомп'ютери, 5) радіолокація.

2. Оберіть основні досягнення науки ХХ століття: 1) надзвукова авіація, 2) полімери, 3) волоконна оптика, 4) використання електромагнітного поля, 5) лазерні технології.

3. Оберіть основні досягнення науки ХХ століття: 1) робототехніка, 2) стільниковий зв'язок, 3) структура ДНК, 4) інтегральні мікросхеми, 5) клонування.

4. Оберіть основні досягнення науки ХХ століття: 1) генна інженерія, 2) пересадка органів, 3) синергетика, 4) голографія, 5) терапія з використанням стовбурових клітин.

5. Оберіть основні досягнення науки ХХ століття: 1) використання торсійних полів, 2) фрактальна геометрія, 3) Інтернет, 4) альтернативні комп'ютери, 5) синергетика.

6. Міждисциплінарна наука, що займається вивченням процесів самоорганізації і виникнення, підтримки стійкості і розпаду структур (систем) різної природи на основі методів математичної фізики, називається: 1) теоретична фізика, 2) синергетика, 3) фрактальна геометрія, 4) математична фізика, 5) футурологія.

7. Фундаторами синергетики є: 1) Епікур, 2) Кар Лукрецій, 3) Г. Хакен, 4) Б. Мандельборт, 5) А. Свідзинський.

8. Фундатором фрактальної геометрії є: 1) Епікур, 2) Кар Лукрецій, 3) Г. Хакен, 4) Б. Мандельборт, 5) А. Свідзинський.

9. Наука, що описує упорядкований хаос природи і демонструє принцип нескінченного вкладення самоподібних структур один в одного на основі простих математичних співвідношень, називається: 1) теоретична

фізика, 2) синергетика, 3) фрактальна геометрія, 4) математична фізика, 5) футурологія.

10. Оберіть пріоритетні напрямки прикладних досліджень в Україні:

1) фауністичні, 2) нетрадиційні джерела енергії, 3) флористичні, 4) астрономія і астрофізика, 5) біотехнологія.

11. Оберіть пріоритетні напрямки прикладних досліджень в Україні:

1) екологія та раціональне природокористування, 2) нові матеріали та хімічні продукти, 3) аграрні технології, 4) комунікативні технології, 5) охорона природи.

12. Оберіть пріоритетні напрямки прикладних досліджень в Україні:

1) медицина і медична техніка, 2) автомобілебудування, 3) ресурсо- й енергозберігаючі та екологічно безпечні технології, 4) традиційні джерела енергії, 5) фундаментальні дослідження.

13. Оберіть причини виникнення науки у давнину: 1) необхідність узагальнити теоретичний матеріал, 2) потреби суспільної практики, 3) пояснення явищ природи, 4) перетворення навколишнього світу, 5) передача знань наступним поколінням.

14. Основним методом передачі наукового знання у давнину була передача: 1) «по горизонталі», 2) «по вертикалі», 3) від вчителя до учня, 4) від батька до сина, 5) «по колу».

15. Оберіть ознаки протонаукового знання: 1) вивчення окремих дисциплін, 2) вивчення природи в цілому, 3) зумовлене потребами практики, 4) зумовлене необхідністю теоретичного узагальнення, 5) поділ на окремі галузі.

16. Аристотель поділяв науку на: 1) природознавство, 2) філософію, 3) математику, 4) фізику, 5) метафізику.

17. Оберіть історичні етапи розвитку науки: 1) наука Античного світу, 2) наука періоду Відродження, 3) наука середньовіччя, 4) європейська наука, 5) наукова революція, 6) арабська наука, 7) промислова революція, 8) наука ХХ століття.

18. Назвіть кількість періодів розвитку природознавства: 1) два, 2) три, 3) чотири, 4) п'ять, 5) шість.

19. Оберіть ознаки першого періоду розвитку природознавства: 1) починається з другої половини XV ст., 2) починається у XVII–XVIII ст., 3) впроваджується експериментальний метод, 4) відкрито закони всесвітнього тяжіння, 5) відкрито основні закони спадковості, 6) математика - наука про скалярні величини, 7) відкрито закон збереження та перетворення енергії, 8) відкрито електрон.

20. Оберіть ознаки другого періоду розвитку природознавства: 1) починається з другої половини XV ст., 2) починається у XVII–XVIII ст., 3) починається наприкінці XIX — на початку XX ст., 4) впроваджується експериментальний метод, 5) відкрито основні закони спадковості, 6) математика - наука про скалярні величини, 7) відкрито закон збереження та перетворення енергії, 8) відкрито електрон.

21. Оберіть ознаки другого періоду розвитку природознавства: 1) закладено основи квантової механіки, 2) сформульована еволюційна теорія, 3) розвинулась молекулярна біологія, 4) впроваджується експериментальний метод, 5) відкрито основні закони спадковості, 6) математика - наука про скалярні величини, 7) відкрито електрон, 8) відкрито закон збереження та перетворення енергії.

22. Оберіть ознаки третього періоду розвитку природознавства: 1) закладено основи квантової механіки, 2) сформульована еволюційна теорія, 3) розвинулась молекулярна біологія, 4) впроваджується експериментальний метод, 5) відкрито основні закони спадковості, 6) математика - наука про скалярні величини, 7) відкрито закон збереження та перетворення енергії, 8) відкрито електрон.

23. Оберіть ознаки сучасного етапу розвитку науки: 1) ізоляція окремих дисциплін, 2) інтеграція дисциплін, 3) становлення нових наукових дисциплін, 4) виробництво випереджає розвиток науки, 5) зближення науки із суспільною практикою та виробництвом.

24. Наукове дослідження починається: 1) з вибору теми, 2) з літературного огляду, 3) з визначення методів дослідження, 4) отримання гранту для дослідження, 5) вибору місця експерименту.

25. Як співвідносяться об'єкт і предмет дослідження: 1) не пов'язані один з одним, 2) об'єкт містить в собі предмет дослідження, 3) об'єкт входить до складу предмета дослідження, 4) об'єкт протиставлений предмету дослідження, 5) об'єкт дублює предмет дослідження.

26. Вибір теми дослідження визначається: 1) актуальністю, 2) відображенням теми в літературі, 3) інтересами дослідника, 4) наявністю коштів для дослідження, 5) інтересами громадськості.

27. Формулювання мети дослідження відповідає на питання: 1) що досліджується? 2) для чого досліджується? 3) ким досліджується? 4) коли досліджується? 5) де досліджується?

28. Завдання являють собою етапи роботи: 1) з досягнення поставленої мети, 2) доповнюють мету, 3) для подальших досліджень, 4) пов'язані з вибором об'єкта дослідження, 5) пов'язані з вибором предмета дослідження.

29. Методи біологічних дослідження поділяють на: 1) загальні, 2) спеціальні, 3) конструктивні, 4) деструктивні, 5) фрактальні.

30. Які із запропонованих методів належать до теоретичних: 1) аналіз і синтез, 2) абстрагування і конкретизація, 3) спостереження, 4) гіпотетико-дедуктивний, 5) системний.

31. Державна система науково-технічної інформації містить у своєму складі: 1) державні органи НТІ, 2) бібліотеки, 3) архіви, 4) приватні колекції, 5) видавництва.

32. Сферу людської діяльності, спрямовану на вироблення нових знань про природу, суспільство і мислення, називають: 1) наукою, 2) освітою, 3) технікою, 4) релігією, 5) філософією.

33. Основу і рушійну силу пізнання, що дає науці фактичний матеріал, який потребує теоретичного осмислення, називають: 1) теорія, 2) практика, 3) наукове пізнання, 4) закон, 5) логіка.

34. Процес взаємодії суб'єкта й об'єкта, результатом якого є нове знання про світ, що має двоконтурну структуру: емпіричні і теоретичні знання, які існують в тісній взаємодії та взаємозумовленості, називається:
1) наука, 2) освіта, 3) пізнання, 4) гіпотеза, 5) філософія.

35. Діалектика процесу пізнання полягає в: 1) єдності наших знань з безмежною складністю об'єктивної дійсності, 2) протиріччі між обмеженістю наших знань і безмежною складністю об'єктивної дійсності, 3) єдності боротьби протилежностей, 4) протиріччі між високим рівнем знань і недосконалістю буття, 5) протиріччі між знаннями у різних галузях.

36. Оберіть три стадії розвитку гіпотези: 1) накопичення фактичного матеріалу, 2) висунення припущень, 3) накопичення фактичного матеріалу і висунення на його основі припущень, 4) формулювання гіпотези і обґрунтування на основі припущення прийнятної теорії, 5) перевірка отриманих результатів на практиці і на її основі уточнення гіпотези.

37. Оберіть умову за якої гіпотеза перетворюється на наукову теорію:
1) факти спростовують припущення, 2) при перевірці результат відповідає дійсності, 3) при перевірці результат не відповідає дійсності, 4) факти частково підтверджують припущення, 5) результат перевірки не задовольняє дослідника, б) результат перевірки задовольняє дослідника.

38. Оберіть вимоги, що висуваються до наукової теорії:
1) адекватність наукової теорії описуваному об'єкту, 2) можливість заміни експериментальних досліджень теоретичними, 3) неможливість заміни експериментальних досліджень теоретичними, 4) повнота опису певного явища дійсності, 5) частковий опис певного явища дійсності.

39. Оберіть вимоги, що висуваються до наукової теорії:
1) адекватність наукової теорії описуваному об'єкту, 2) відсутність взаємозв'язків між різними компонентами в межах даної теорії, 3) можливість пояснення взаємозв'язків між різними компонентами в межах даної теорії, 4) можливість часткової неузгодженості між теорією і фактами, 5) внутрішня несуперечливість теорії та відповідність її дослідним даним.

40. Інтуїтивне пояснення явища (процесу) без проміжної аргументації, без усвідомлення всієї сукупності зв'язків, на основі яких робиться висновок, що базується на наявних знаннях, називають:
1) гіпотеза, 2) наукова ідея, 3) закон, 4) судження, 5) умовивід.

41. Наукове припущення, висунуте для пояснення будь-яких явищ (процесів) або причин, які зумовлюють певний наслідок, називають:
1) гіпотеза, 2) наукова ідея, 3) закон, 4) судження, 5) умовивід.

42. Внутрішній суттєвий зв'язок явищ, що зумовлює їх закономірний розвиток, називають: 1) гіпотеза, 2) наукова ідея, 3) закон, 4) аналіз, 5) синтез.

43. Думку, в якій за допомогою зв'язку понять стверджується або заперечується будь-що, називають: 1) судження, 2) умовивід, 3) закон, 4) гіпотеза, 5) ідея.

44. Розумову операцію, за допомогою якої з певної кількості заданих суджень виводиться інше судження, яке певним чином пов'язане з вихідним, називають: 1) судження, 2) умовивід, 3) теорія, 4) гіпотеза, 5) ідея.

45. Вчення, систему ідей, поглядів, положень, тверджень, спрямованих на тлумачення того чи іншого явища, називають:
1) судження, 2) умовивід, 3) теорія, 4) гіпотеза, 5) віра.

46. Сфера діяльності людини, спрямована на вироблення нових знань про природу, суспільство і мислення, що відображає певну сукупність теорій, називається: 1) наука, 2) логіка, 3) наукове пізнання, 4) практика, 5) віра.

47. Закономірності функціонування та розвитку науки, структури і динаміки наукового знання та наукової діяльності, взаємодію науки з іншими соціальними інститутами і сферами матеріального й духовного життя суспільства вивчає дисципліна: 1) логіка, 2) практика, 3) наукознавство, 4) наукове пізнання, 5) віра.

48. До основних завдань наукознавства належать: 1) розробка класифікації наук, 2) визначення місця кожної науки в загальній системі

наукових знань, зв'язок усіх наук, 3) усвідомлення незнання, 4) набуття нових знань, 5) отримання нових ресурсів.

49. Дослідження, яке має мету, завдання, методи отримання і перевірки нових знань, що сягає сутності явищ, розкриває закони їх існування та розвитку, вказує практиці можливості, шляхи і способи впливу на явища та зміни згідно з їхньою об'єктивною природою, називається: 1) практика, 2) теорія, 3) пізнання, 4) наукове пізнання, 5) синергетика.

50. Система поглядів, теоретичних положень, основних думок щодо об'єкта дослідження, які об'єднані певною головною ідеєю, має назву: 1) наукова концепція, 2) концептуальність, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

51. Визначення змісту, суті, смислу того, про що йде мова, має назву: 1) наукова концепція, 2) концептуальність, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

52. Правило, що виникло в результаті об'єктивно осмисленого досвіду, найабстрактніше визначення ідеї, називають: 1) наукова концепція, 2) концептуальність, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

53. Думка, відбита в узагальненій формі, яка відбиває суттєві й необхідні ознаки предметів та явищ, а також взаємозв'язки, називається: 1) наукова концепція, 2) науковий факт, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

54. Поняття, яке увійшло до наукового обігу і позначається одним словом або сукупністю слів, називається: 1) наукова концепція, 2) науковий факт, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

55. Розкриття змісту поняття, терміна називають: 1) наукова концепція, 2) науковий факт, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін, 6) визначення.

56. Оберіть дві найважливіші вимоги, яким відповідає визначення: 1) вказує на подібне поняття, 2) вказує на найближче родове поняття, 3) вказує на спільні риси близьких понять, 4) вказує на відмінні риси близьких понять, 5) вказує на те, чим дане поняття відрізняється від інших понять.

57. Понятійний апарат певної науки це сукупність: 1) теорій, 2) фактів, 3) принципів, 4) понять, 5) концепцій, 6) гіпотез.

58. Подія чи явище, яке є основою для висновку або твердження, елемент, який у сукупності з іншими становить базис наукового знання, відбиває об'єктивні властивості явищ та процесів і на його основі визначаються закономірності явищ, будуються теорії і виводяться закони, називається: 1) наукова концепція, 2) науковий факт, 3) принцип, 4) поняття, 5) термін.

59. Вчення про принципи, форми і способи науково-дослідницької діяльності, називається: 1) наукова концепція, 2) методологія, 3) метод, 4) наукова діяльність, 5) наукове дослідження.

60. Спосіб досягнення мети, сукупність прийомів і операцій теоретичного та практичного освоєння дійсності, засіб отримання наукових фактів, називається: 1) наукова концепція, 2) методологія, 3) метод, 4) наукова діяльність, 5) наукове дослідження.

61. Цілеспрямоване пізнання, результати якого мають вигляд системи понять, законів і теорій, називається: 1) наукова концепція, 2) методологія, 3) метод, 4) наукова діяльність, 5) наукове дослідження.

62. Виберіть форми наукових досліджень: 1) науково-організаційні, 2) фундаментальні, 3) прикладні, 4) науково-інформаційні, 5) науково-допоміжні.

63. Суб'єктами наукової діяльності є: 1) вчені, 2) наукові працівники, 3) технічні працівники, 4) науково-педагогічні працівники, 5) науково-допоміжний персонал.

64. Суб'єктами наукової діяльності є: 1) усі громадські організації, 2) наукові установи, 3) вищі навчальні заклади III—IV рівнів акредитації, 4) вищі навчальні заклади I—II рівнів акредитації, 5) громадські організації у сфері науково-технічної діяльності.

65. Людину, яка здійснює наукові дослідження називають: 1) дослідник, 2) науковець, 3) вчений, 4) науковий працівник, 5) громадянин.

66. Людину, яка має відношення до науки, виробляє нові знання, є спеціалістом у певній галузі науки називають: 1) дослідник, 2) науковець, 3) вчений, 4) науковий працівник, 5) громадянин.

67. Фізичну особу, яка провадить фундаментальні та (або) прикладні наукові дослідження з метою здобуття наукових та (або) науково-технічних результатів називають: 1) дослідник, 2) науковець, 3) вчений, 4) науковий працівник, 5) громадянин.

68. Людину, яка за основним місцем роботи та відповідно до трудового договору (контракту) професійно займається науковою, науково-технічною або науково-педагогічною діяльністю та має відповідну кваліфікацію, підтверджену результатами атестації, називають: 1) дослідник, 2) науковець, 3) вчений, 4) науковий працівник, 5) громадянин.

69. Неформальний творчий колектив дослідників різних поколінь, об'єднаних загальною програмою і стилем дослідницької роботи, які діють під керівництвом визнаного лідера, називають: 1) науковий колектив, 2) наукова школа, 3) вчена рада, 4) колектив кафедри, 5) колектив факультету.

70. Оберіть основні функції наукової школи: 1) виробництво наукових знань, 2) констатація відомих наукових фактів, 3) поширення наукових знань, 4) проведення конференцій, 5) підготовка обдарованих вихованців.

71. Оберіть основні функції наукової школи: 1) педагогічна діяльність, 2) дослідження і навчання, 3) комунікація, 4) відтворення, 5) виховна робота.

72. Оберіть ознаки наукової школи: 1) багаторічна наукова продуктивність, 2) незначна наукова продуктивність, 3) члени НШ є авторами фундаментальних наукових праць, 4) учасники НШ є членами редколегій провідних професійних журналів і збірників, 5) члени НШ відомі вузькому колу колег.

73. Оберіть ознаки наукової школи: 1) збереження традицій і цінностей, 2) забезпечення спадкоємності наукових досліджень, 3) відсутність єдиного стилю наукової роботи, 4) розвиток атмосфери творчості, новаторства, 5) лідер не дозволяє дискусій, 6) відкритість для наукових дискусій.

74. Оберіть ознаки наукової школи: 1) об'єднання талановитих учених-послідовників лідера, 2) об'єднання всіх вчених однієї галузі, 3) постійне оновлення обдарованими вихованцями, 4) вузьке коло фахівців, 5) постійні комунікаційні зв'язки між учителем та учнями, 6) відсутність зв'язків між учителем та учнями.

75. Оберіть ознаки наукової школи: 1) відсутня педагогічна діяльність, 2) активна педагогічна діяльність, 3) офіційне визнання державою важливості наукових досліджень, 4) важливість наукових досліджень розуміють лише науковці, 5) у складі НШ має бути лише один доктор наук за спеціальністю, 6) у складі НШ має бути не менше трьох докторів наук за спеціальністю.

76. Оберіть ознаки наукової школи: 1) вузьке коло фахівців, 2) ефективне засвоєння і дослідження актуальних проблем з висунутих керівником, 3) багаторічна наукова продуктивність, 4) існування трьох поколінь дослідників, 5) ключова фігура – лідер, 6) постійне оновлення обдарованими вихованцями.

77. Нове знання, здобуте в процесі фундаментальних або прикладних наукових досліджень та зафіксоване на носіях наукової інформації у формі наукового звіту, наукової праці, наукової доповіді, наукового повідомлення про науково-дослідну роботу, монографічного дослідження, наукового відкриття тощо, називається: 1) наукова концепція, 2) науковий результат, 3) наукова діяльність, 4) наукове дослідження.

78. Які із запропонованих методів належать до теоретичних: 1) вимірювання, 2) експеримент, 3) прогнозування, 4) дисперсний аналіз, 5) системний.

79. Які із запропонованих методів належать до емпіричних: 1) вимірювання, 2) експеримент, 3) прогнозування, 4) дисперсний аналіз, 5) системний.

80. Які із запропонованих методів належать до емпіричних: 1) спостереження, 2) порівняння, 3) прогнозування, 4) абстрагування, 5) системний.

81. Які із запропонованих методів використовуються на емпіричному і теоретичному рівнях досліджень: 1) вимірювання, 2) абстрагування, 3) прогнозування, 4) індукція і дедукція, 5) аналогія, 6) моделювання.

82. Які із запропонованих методів використовуються на емпіричному і теоретичному рівнях досліджень: 1) вимірювання, 2) аналіз і синтез, 3) прогнозування, 4) індукція і дедукція, 5) системний, 6) моделювання.

83. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на безпосередньому сприйнятті процесів, явищ, об'єктів за допомогою органів чуття, без втручання дослідника, називається: 1) спостереження, 2) вимірювання, 3) порівняння, 4) експеримент, 5) абстрагування.

84. Елементами спостереження є: 1) спостерігач, 2) дослідник, 3) об'єкт спостереження, 4) об'єкт експерименту, 5) засоби спостереження, 6) засоби впливу.

85. Методологічні вимоги до спостереження: 1) активність, 2) порівняння, 3) цілеспрямованість, 4) планомірність, 5) системність.

86. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на представленні властивостей реальних об'єктів у вигляді числових величин, називається: 1) спостереження, 2) вимірювання, 3) порівняння, 4) експеримент, 5) абстрагування.

87. Оберіть різновиди наукового вимірювання: 1) математичне, 2) абсолютне, 3) відносне, 4) опосередковане, 5) статистичне, 6) динамічне.

88. Оберіть різновиди наукового вимірювання: 1) пряме, 2) математичне, 3) непряме, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) динамічне.

89. Вимірювання, засноване на прямому вимірюванні однієї або декількох основних величин має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

90. Вимірювання відношення величини до іншої однорідної величини має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

91. Вимірювання величини, яка змінюється за час вимірювання має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

92. Вимірювання, в якому значення однієї чи декількох вимірюваних величин знаходять після перетворення роду величини має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

93. Вимірювання величини з перетворенням її роду має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

94. Вимірювання однієї величини, значення якої знаходять безпосередньо без перетворення її роду має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

95. Вимірювання величини, яку можна вважати незмінною за час вимірювання має назву: 1) абсолютне, 2) відносне, 3) динамічне, 4) опосередковане, 5) статичне, 6) непряме; 7) пряме.

96. Метод пізнання дійсності, покликаний відібрати репрезентативні інформаційні характеристики об'єкта для адекватного відтворення в моделі з метою ідентифікації матеріалу, встановлення його структури та змісту, називається: 1) спостереження, 2) вимірювання, 3) описування, 4) експеримент, 5) абстрагування.

97. Оберіть різновиди наукового описування: 1) художній опис характеристик, 2) класифікація зібраних відомостей, 3) довільний опис, 4) опис за допомогою теоретичних положень, 5) опис інформаційних характеристик об'єкта.

98. Метод пізнання дійсності, покликаний встановити спільні і відмінні параметри між процесами, явищами, об'єктами, називається: 1) спостереження, 2) вимірювання, 3) порівняння, 4) експеримент, 5) абстрагування.

99. Метод пізнання дійсності завдяки науково організованому дослідю, ініціюванню процесів, явищ і здійснюється із втручання дослідника, називається: 1) спостереження, 2) вимірювання, 3) порівняння, 4) експеримент, 5) абстрагування.

100. Оберіть ознаки експерименту: 1) не потребує втручання дослідника, 2) відбувається за втручання дослідника, 3) унікальний і неповторний, 4) повторюється в описаних умовах необмежену кількість раз і дає ідентичні результати, 5) відбувається в штучних умовах.

101. Види експерименту: 1) спостереження, 2) лабораторний, 3) природний, 4) вимірювання, 5) узагальнення.

102. Оберіть різновиди природного експерименту: 1) психолого-педагогічний, 2) виробничий, 3) лабораторний, 4) навчальний, 5) польовий.

103. Оберіть загальнологічні методи: 1) експеримент, 2) аналіз, 3) синтез, 4) спостереження, 5) аналогія.

104. Оберіть загальнологічні методи: 1) індукція, 2) вимірювання, 3) дедукція, 4) формалізація, 5) системний.

105. Оберіть загальнологічні методи: 1) гіпотетико-дедуктивний, 2) ідеалізація, 3) поєднання історичного і логічного, 4) моделювання, 5) дедукція.

106. Метод наукового пізнання, який полягає в уявному конструюванні об'єктів, яких не існує в дійсності: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) ідеалізація, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

107. Метод наукового пізнання у математичній логіці, процес подання інформації про об'єкт, процес, явище в формалізованому вигляді: 1) аналіз, 2) формалізація, 3) індукція, 4) ідеалізація, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

108. Метод пізнання дійсності, який полягає у мисленому відокремленні суттєвих ознак предмета або явища, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

109. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на уявному або практичному розчленуванні цілого на частини, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

110. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на об'єднанні раніше відокремлених частин у ціле, в якому знімаються або послаблюються протиріччя, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

111. Метод пізнання дійсності, згідно з яким на основі висновків про часткове роблять висновки про загальне, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

112. Метод пізнання дійсності, заснований на висновках від загального до часткового, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

113. Метод пізнання дійсності, заснований на перенесенні однієї або кількох характеристик із відомого явища на невідоме, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

114. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на заміні, теоретичній або експериментальній, об'єкта або явища подібним до нього, називається: 1) аналіз, 2) синтез, 3) індукція, 4) дедукція, 5) абстрагування, 6) аналогія, 7) моделювання.

115. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на переході від чуттєво-конкретного сприйняття дійсності до абстрактних визначень, а далі від абстрактного до конкретного у мисленні, називається: 1) узагальнення, 2) сходження від абстрактного до конкретного, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) системний, 5) абстрагування.

116. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на перевірці наслідків гіпотез за допомогою фактів, називається: 1) узагальнення,

2) сходження від абстрактного до конкретного, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) системний, 5) абстрагування.

117. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на ідеї про єдність навколишнього світу, де речі і явища пов'язані між собою багатьма зв'язками, називається: 1) узагальнення, 2) сходження від абстрактного до конкретного, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) системний, 5) абстрагування.

118. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на передбачення майбутнього за допомогою сукупності прийомів мислення, що дають змогу на основі ретроспективних, екзогенних та ендогенних фактів, а також змін впродовж певного проміжку часу вивести судження про достовірність майбутнього розвитку об'єкта або явища, називається: 1) узагальнення, 2) прогнозування, 3) моделювання, 4) системний, 5) абстрагування.

119. Оберіть методи теоретичного пізнання: 1) гіпотетико-дедуктивний, 2) ідеалізація, 3) поєднання історичного і логічного, 4) моделювання, 5) дедукція, 6) аксіоматичний.

120. Метод теоретичного дослідження та побудови наукової теорії, за яким деякі її твердження приймаються як вихідні аксіоми, а всі інші положення виводяться з них шляхом міркування за певними логічними правилами: 1) аксіоматичний, 2) системний, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) сходження від абстрактного до конкретного, 5) поєднання історичного та логічного.

121. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на ідеї про те, що навколишня дійсність є єдиним цілим, речі та явища пов'язані одне з одним багатьма зв'язками: 1) аксіоматичний, 2) системний, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) сходження від абстрактного до конкретного, 5) поєднання історичного та логічного.

122. Метод пізнання дійсності, який ґрунтується на дослідженні історичних процесів певної сфери, виділенні у ньому необхідних зв'язки, які зводяться в єдину систему тверджень: 1) аксіоматичний, 2) системний,

3) гіпотетико-дедуктивний, 4) сходження від абстрактного до конкретного, 5) поєднання історичного та логічного.

123. Метод пізнання дійсності, який використовують як інструмент обґрунтування готового, наявного знання, за його допомогою виводять наслідки з гіпотез і перевіряють їх за допомогою фактів: 1) аксіоматичний, 2) системний, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) сходження від абстрактного до конкретного, 5) поєднання історичного та логічного.

124. Метод вивчення дійсності, суть якого в послідовному переході від абстрактних і однобічних уявлень про неї до усе більш конкретного її відтворення в теоретичному мисленні: 1) аксіоматичний, 2) системний, 3) гіпотетико-дедуктивний, 4) сходження від абстрактного до конкретного, 5) поєднання історичного та логічного.

125. Виберіть вимоги до біологічних наукових досліджень: 1) збір матеріалу по можливості, 2) збір великого фактичного матеріалу, 3) вивчати лише одну сторону життя організму, 4) вивчати всі сторони життя організму, 5) застосовувати єдину методику, 6) застосовувати різні методики.

126. Виберіть вимоги до біологічних наукових досліджень: 1) отримані результати мають бути порівнюваними, 2) результати не обов'язково порівнювати, 3) матеріал має бути чітко етикетований, 4) матеріал може бути без етикеток, 5) кількість зібраного матеріалу має бути достатня.

127. Виберіть етапи створення програми досліджень: 1) вибір теми, 2) обговорення ймовірних результатів, 3) формулювання мети та завдань, 4) обговорення напрямків роботи, 5) обумовлення кількості зібраного матеріалу.

128. До типових програм біологічних досліджень належать: 1) еколого-фауністичні, 2) монографічні, 3) еколого-етологічні, 4) біоценотичні, 5) вивчення екології окремого виду.

129. Виберіть перелік питань, що розглядають еколого-фауністичні дослідження: 1) видовий склад організмів, 2) морфологія виду, 3) екологічний аналіз середовища мешкання, 4) біологія виду, 5) біологія зареєстрованих видів, 6) паразити та споживачі виду.

130. Виберіть перелік питань, що розглядають морфологічні дослідження: 1) видовий склад організмів, 2) морфологія виду, 3) екологічний аналіз середовища існування, 4) біологія виду, 5) біологія зареєстрованих видів, 6) паразити та споживачі виду.

131. Виберіть перелік питань, що розглядають еколого-фауністичні дослідження: 1) виділення біотопів існування видів, 2) цикл розвитку виду, 3) екологія найважливіших видів організмів, 4) господарське значення виду, 5) вплив середовища на поширення видів.

132. Виберіть перелік питань, що розглядають морфологічні дослідження: 1) виділення біотопів існування видів, 2) цикл розвитку виду, 3) екологія найважливіших видів організмів, 4) господарське значення виду, 5) вплив середовища на поширення видів.

133. Виберіть перелік питань, що розглядає екологія окремого виду: 1) розподіл виду в стаціях, 2) вивчення організмів як компонентів біоценозу, 3) фенологія виду, 4) кормові ресурси видів, 5) живлення різних фаз розвитку.

134. Виберіть перелік питань, що розглядають біоценотичні дослідження: 1) розподіл виду в стаціях, 2) вивчення організмів як компонентів біоценозу, 3) фенологія виду, 4) кормові ресурси видів, 5) живлення різних фаз розвитку.

135. Виберіть перелік питань, що розглядає екологія окремого виду: 1) зміна умов існування під дією антропогенного фактора, 2) екологія розмноження виду, 3) трофічні зв'язки у біоценозі, 4) господарське значення виду, 5) добовий та сезонний цикли у біоценозі, 6) типи розмноження виду.

136. Виберіть перелік питань, що розглядають біоценотичні дослідження: 1) зміна умов існування під дією антропогенного фактора, 2) екологія розмноження виду, 3) трофічні зв'язки у біоценозі, 4) господарське значення виду, 5) добовий та сезонний цикли у біоценозі, 6) типи розмноження виду.

137. Матеріально-технічне оснащення польової роботи, що залежить від програми дослідження, технічних засобів і матеріальних можливостей

та визначається обраною методикою, називається: 1) робочий план, 2) обладнання, 3) робоча програма, 4) щоденник спостережень.

138. Виберіть вимоги до устаткування: 1) забезпечення високої ефективності роботи, 2) відкаліброване, 3) неперевірене, 4) портативне, 5) громіздке, 6) міцне та легке.

139. Схема заходів, що передбачає тривалість і загальний термін виконання досліджень, терміни і сезони проведення окремих заходів, черговість виконання тих чи інших робіт із уточненням методики, називається: 1) робочий план, 2) обладнання, 3) робоча програма, 4) щоденник спостережень, 5) мета досліджень.

140. Короткочасне перебуванням на одному місці з метою проведення в одних випадках рекогносцирувальних, в інших – більш широких досліджень впродовж порівняно невеликого відрізка часу, називається: 1) експериментальне дослідження, 2) експедиційне дослідження, 3) робота на стаціонарі, 4) фенологічні спостереження, 5) екологічні дослідження.

141. Дослідження, що проводяться в одному, строго визначеному місці, при цьому певне питання досліджується регулярно і послідовно тривалий час, називається: 1) експериментальне дослідження, 2) експедиційне дослідження, 3) робота на стаціонарі, 4) фенологічні спостереження, 5) екологічні дослідження.

142. Обробка матеріалів спостережень, що тісно стикається з елементами порівняння, зіставлення і добору фактів, дозволяє упорядкувати, систематизувати й узагальнити дані, називається: 1) експериментальне дослідження, 2) експедиційне дослідження, 3) науковий опис, 4) фенологічні спостереження, 5) публікація.

143. Чітка точна і вчасна фіксація досліджень, спостережень і усіх фактів із вказівкою дати, часу, біотопу відбувається у: 1) щоденнику спостережень, 2) робочому плані, 3) науковому описі, 4) робочій програмі, 5) науковому звіті.

144. Щоденник спостережень можуть доповнювати: 1) хронологічні записи, 2) фотографії, 3) відеозйомка, 4) тематичні записи, 5) зарисовки.

145. Інтелектуальна творча діяльність, спрямована на здобуття і використання нових знань, називається: 1) наукова концепція, 2) методологія, 3) метод, 4) наукова діяльність, 5) наукове дослідження.

146. Оберіть види наукової діяльності: 1) наукова, 2) науково-дослідницька, 3) науково-організаційна, 4) організаційна, 5) науково-інформаційна.

147. Оберіть види наукової діяльності: 1) науково-педагогічна, 2) педагогічна, 3) науково-організаційна, 4) організаційна, 5) науково-допоміжна.

148. Продукт наукової діяльності у вигляді теорій, як підтверджених гіпотез, формалізації законів природи чи суспільства і взагалі нових знань про людину та навколишній світ, називається: 1) пізнання, 2) знання, 3) наука, 4) теорія, 5) закон, 6) концепція.

149. Теорію математизованого природознавства у XVII ст. висунув: 1) Ж.-Ж. Руссо, 2) М. В. Ломоносов, 3) Ф. Вольтер, 4) І. Кант, 5) Д. Дідро.

150. Наукознавство виділяє наступні суттєві ознаки науки: 1) наявність проаналізованого та систематизованого достовірного знання, 2) наявність будь-якого знання, 3) наявність особливої термінології, 4) відсутність термінології, 5) наявність методологічно-операційного апарату, 6) відсутність методологічно-операційного апарату.

151. Наукознавство виділяє наступні суттєві ознаки науки: 1) єдність функцій описування, пояснення та передбачення, 2) єдність функцій спостереження, експерименту та логіки, 3) наявність вихідних принципів та аксіом, 4) відсутність вихідних принципів та аксіом, 5) задоволення певної індивідуальної потреби, 6) задоволення певної соціальної потреби.

152. Вимоги до кваліфікаційних робіт: 1) актуальність теми, 2) тема обирається довільно, 3) вивчення та критичний аналіз монографічних і періодичних видань з теми, 4) структура довільна, 5) узагальнення і

обґрунтування результатів дослідження, висновків, 6) сторінки у додатках не нумеруються.

153. До захисту кваліфікаційних робіт допускаються студенти які:

1) виконали всі вимоги навчального плану, 2) мають заборгованість, 3) подали в установлений термін кваліфікаційну роботу, 4) подали роботу за день перед захистом, 5) отримали позитивні відгук та рецензію, 6) не отримали відгук та рецензію.

154. Структура кваліфікаційних робіт: 1) титульний аркуш, зміст, вступ, декілька розділів, що розкривають теорію питання та практичну частину роботи, висновки, список літератури, додатки, 2) титульний аркуш, зміст, вступ, 5 розділів, що розкривають теорію питання та практичну частину роботи, висновки, список використаних джерел, додатки, 3) титульний аркуш, зміст, вступ, 3 розділи, що розкривають теорію питання та практичну частину роботи, висновки, список використаних джерел, додатки.

155. Структура вступу кваліфікаційних робіт: 1) актуальність вибраної теми, об'єкт та предмет роботи, мета і завдання дослідження, наукова новизна одержаних результатів, практичне значення, апробація результатів дослідження, об'єм і структура роботи, 2) актуальність вибраної теми, мета і завдання дослідження, об'єкт та предмет роботи, наукова новизна одержаних результатів, практичне значення, апробація результатів дослідження, об'єм і структура роботи, 3) актуальність вибраної теми, мета і завдання дослідження, об'єкт та предмет роботи, практичне значення, апробація результатів дослідження, наукова новизна одержаних результатів, об'єм і структура роботи.

156. Важливість, суттєве значення, відповідність теми дослідження сучасним потребам певної галузі науки та перспективам її розвитку, практичним завданням відповідної сфери діяльності, характеристика співвідношення між тим, що з даної проблеми вже відомо і що досліджується студентом уперше, відображає: 1) зміст, 2) актуальність, 3) новизна, 4) практичне значення, 5) апробація.

157. Процес або явище, що породжують проблемну ситуацію і обрані для вивчення, те, на що спрямована пізнавальна діяльність дослідника, називається: 1) зміст, 2) актуальність, 3) об'єкт дослідження, 4) предмет дослідження, 5) мета дослідження.

158. Теоретичне відтворення об'єктивної дійсності, тих суттєвих зв'язків та відношень, які підлягають безпосередньому вивченню в роботі, є головними, визначальними для конкретного дослідження, це досліджувані з певною метою властивості, називається: 1) зміст, 2) актуальність, 3) об'єкт дослідження, 4) предмет дослідження, 5) мета дослідження.

159. Кінцевий результат, на досягнення якого спрямоване дослідження, який узгоджується з назвою роботи та висновками і містить не тільки очікувані результати, а й вказує, на яких наукових передумовах базується дослідження, чим і як досягається, називається: 1) зміст, 2) висновки, 3) об'єкт дослідження, 4) предмет дослідження, 5) мета дослідження.

160. Розкриття головної наукової концепції автора, наукове пояснення його досліджень у новому якісному й кількісному аспектах, відображає: 1) зміст, 2) висновки, 3) новизна роботи, 4) практичне значення, 5) мета дослідження.

161. Впровадження результатів досліджень у навчальному процесі, публікаціях, практичній діяльності студентів, фахівців, відображає: 1) зміст, 2) висновки, 3) новизна роботи, 4) практичне значення, 5) мета дослідження.

162. Оприлюднення результатів дослідження на конференціях, у публікаціях, авторських свідоцтвах, патентах, відображає: 1) мета дослідження, 2) висновки, 3) новизна роботи, 4) практичне значення, 5) апробація результатів.

163. Логічним завершенням кваліфікаційної роботи, що відповідає меті, завданням, змісту, відображають головні наукові результати

отримані студентом особисто є: 1) вступ, 2) зміст, 3) висновки, 4) додатки, 5) новизна роботи.

164. У процесі роботи над кваліфікаційною проектом студент повинен оволодіти навичками: 1) наукового пошуку інформації, 2) відбору матеріалу, необхідного для розкриття теми дослідження, 3) проведення занять, 4) узагальнення та аналізу матеріалу, 5) методами моніторингу.

165. Обґрунтування роботи повинно бути науковим і містити: 1) певну сукупність практичних, дослідницьких результатів, 2) художній опис стацій, 3) математичні розрахунки, отримані самим студентом, 4) інтуїтивні умовиводи студента.

166. Загальні положення до оформлення роботи: 1) текст друкується державною мовою з одного боку аркуша А4, шрифт Times New Roman, кегль 14, через 1,5 інтервали, 2) текст друкується державною мовою з одного боку аркуша А4, шрифт Arial, кегль 16, через 1,5 інтервали, 3) текст друкується державною мовою з одного боку аркуша А4, шрифт Times New Roman, кегль 12, через 2 інтервали.

167. Загальний об'єм курсової роботи: 1) 10-20, 2) 30-35, 3) 40-45, 4) 50-55, 5) 60-65 сторінок.

168. Загальний об'єм реферату: 1) 15-20, 2) 25-30, 3) 35-40, 4) 45-50, 5) 55-60 сторінок.

169. Загальний об'єм бакалаврської роботи: 1) 15-20, 2) 25-30, 3) 35-40, 4) 45-50, 5) 55-60 сторінок.

170. Загальний об'єм магістерської роботи: 1) 15-20, 2) 25-30, 3) 35-40, 4) 45-50, 5) 55-60 сторінок.

171. З нової сторінки друкуються такі структурні елементи роботи: 1) зміст, 2) вступ, 3) розділи, 4) підрозділи, 5) висновки.

172. З нової сторінки друкуються такі структурні елементи роботи: 1) зміст, 2) вступ, 3) розділи, 4) підрозділи, 5) висновки.

173. Великими літерами та напівжирним шрифтом симетрично до тексту виконуються: 1) зміст, 2) вступ, 3) розділи, 4) підрозділи, 5) висновки.

174. Які заголовки друкують маленькими літерами (перша велика) з абзацу (5 знаків)? Крапка в кінці заголовка не ставиться: 1) зміст, 2) вступ, 3) розділи, 4) підрозділи, 5) висновки.

175. Нумерація сторінок здійснюється: 1) арабськими цифрами, 2) римськими цифрами, 3) без знака №, 4) ставиться знак №, 5) у правому верхньому куті, 6) по середині сторінки, 7) без крапки в кінці, 8) з крапкою в кінці.

176. Перша сторінка кваліфікаційної роботи: 1) титульний лист, 2) зміст, 3) вступ, 4) вона нумерується, 5) вона не нумерується.

177. Подання ілюстрацій, таблиць, формул: 1) ілюстрації, таблиці, формули від основного тексту виділяються вільними рядками зверху та знизу, 2) ілюстрації, таблиці, формули від основного тексту не виділяються вільними рядками зверху та знизу, 3) ілюстрації та таблиці слід подавати після тексту, де вони згадані вперше, 4) ілюстрації та таблиці слід подавати в кінці розділу, підрозділу, 5) ілюстрації та таблиці можна подавати на наступній сторінці.

178. Заголовок (назва) таблиці пишеться: 1) симетрично до розташування таблиці, 2) вирівнюється по правому краю, 3) з відступом від напису «Таблиця» на 1–2 інтервали, 4) без відступу від напису «Таблиця», 5) з відступом від самої таблиці на 1–2 інтервали, 6) без відступу від самої таблиці.

179. Назвіть кількість завдань у курсовій роботі: 1) 1-2, 2) 2-3, 3) 3-4, 4) 4-5, 5) 5-6.

180. Назвіть кількість завдань у бакалаврській роботі: 1) 1-2, 2) 2-3, 3) 3-4, 4) 4-5, 5) 5-6.

181. Назвіть кількість завдань у магістерській роботі: 1) 1-2, 2) 2-3, 3) 3-4, 4) 4-5, 5) 5-6.

182. Вимоги до оформлення додатків роботи: 1) додатки розміщуються перед списком використаних джерел, 2) додатки розміщуються після списку використаних джерел, 3) заголовок друкується угорі, симетрично до тексту сторінки, з великої літери, 4) заголовок друкується угорі, справа, з малої літери, 5) однотипні додатки позначаються однією літерою, 6) кожна сторінка додатків позначається новою літерою.

183. Самостійне навчально-наукове дослідження студента, яке виконується з певного курсу або з окремих його розділів, називається:

1) кваліфікаційною роботою, 2) курсовою роботою, 3) бакалаврською роботою, 4) дипломною роботою, 5) магістерською роботою.

184. Вимоги до формулювання новизни дослідження: 1) перелік встановлених фактів та закономірностей, 2) розкриває головну наукову концепцію, 3) науково пояснює всі аспекти дослідження, 4) містить коротку анотацію одержаних результатів, 5) розкриває методики дослідження.

185. Мета дослідження відображає: 1) перелік встановлених фактів та закономірностей, 2) головну наукову концепцію, 3) кінцевий результат на досягнення якого спрямоване дослідження, 4) коротку анотацію одержаних результатів, 5) методики дослідження.

186. Актуальність дослідження відображає: 1) перелік встановлених фактів та закономірностей, 2) відповідність теми дослідження сучасним потребам певної галузі науки, 3) наукове пояснення всіх аспектів дослідження, 4) коротку анотацію одержаних результатів, 5) методики дослідження, 6) співвідношення між тим, що вже відомо з конкретної проблеми і тим, що досліджується вперше.

187. Практичне значення роботи відображає: 1) перелік встановлених фактів та закономірностей, 2) використання матеріалів у практичній діяльності, 3) використання матеріалів у навчальному процесі, 4) містить коротку анотацію одержаних результатів, 5) розкриває методики дослідження.

188. На титульному листі кваліфікаційної роботи необхідно вказати: 1) назву міністерства та установи, де виконана робота, 2) заголовок роботи, 3) кількість сторінок в роботі, 4) видавництво, 5) зміст.

189. По середині титульного аркуша кваліфікаційної роботи не друкуються: 1) назва роботи, 2) виконавець, 3) місце написання (місто) та рік, 4) науковий керівник, 5) науковий консультант.

190. Номер сторінки проставляється на аркуші: 1) арабськими цифрами зверху посередині, 2) арабськими цифрами зверху справа,

3) римськими цифрами знизу посередині, 4) арабськими цифрами знизу посередині, 5) арабськими цифрами знизу справа.

191. У змісті роботи вказуються: 1) назви всіх заголовків, наявних в роботі, із зазначенням сторінки, з якої вони починаються, 2) назви всіх заголовків, наявних в роботі, із зазначенням інтервалу сторінок від і до, 3) назви заголовків тільки розділів із зазначенням інтервалу сторінок від і до, 4) назви всіх заголовків без зазначення сторінок, 5) назви заголовків тільки розділів без зазначення сторінок.

192. У вступі необхідно відобразити: 1) актуальність теми, 2) отримані результати, 3) джерела, за якими написана робота, 4) мету роботи, 5) практичне значення.

193. Для наукового тексту характерна: 1) емоційна забарвленість, 2) логічність, достовірність, об'єктивність, 3) чіткість формулювань, 4) використання великої кількості прикметників, 5) відсутність термінології.

194. Стиль наукового тексту передбачає тільки: 1) прямий порядок слів, 2) посилення інформаційної ролі слова до кінця речення, 3) вираження особистих почуттів і використання засобів образного письма, 4) використання термінології, 5) відсутність термінології.

195. Особливості наукового тексту полягають: 1) у використанні наукової термінології, 2) у відсутності термінології, 3) у використанні простих речень, 4) у використанні дуже складних речень, 5) у викладі тексту від 1 особи однини.

196. Науковий текст необхідно: 1) представити у вигляді розділів, підрозділів, пунктів, 2) привести без поділу одним суцільним текстом, 3) скласти таким чином, щоб кожна нова думка починалася з абзацу, 4) представити без відбору мовних одиниць та стилістичних засобів, 5) представити у вигляді діалогу.

197. Складові частини наукового тексту позначаються: 1) арабськими цифрами з крапкою, 2) словом «РОЗДІЛ» і арабськими цифрами з крапкою, 3) словом «РОЗДІЛ» і арабськими цифрами без крапки, 4) словом «РОЗДІЛ» і

римськими цифрами з крапкою, 5) словом «РОЗДІЛ» і римськими цифрами без крапки.

198. Формули в тексті: 1) виділяються в окремий рядок, 2) наводяться в суцільному тексті, 3) нумеруються арабськими цифрами, 4) нумеруються римськими цифрами, 5) не нумеруються.

199. Висновки: 1) містять тільки кінцеві результати без доказів, 2) містять результати з обґрунтуванням і аргументацією, 3) коротко повторюють весь хід роботи, 4) нумеруються, 5) не нумеруються.

200. Список використаної літератури: 1) оформляється з нової сторінки, 2) має самостійну нумерацію сторінок, 3) складається таким чином, що вітчизняні джерела розміщені на початку списку, а іноземні – в кінці, 4) пишеться на мові оригіналу, 5) пишеться державною мовою.

201. У додатках: 1) нумерація сторінок наскрізна, 2) нумерація додатків літерами українського алфавіту, 3) нумерація додатків літерами латинського алфавіту, 4) відсутня нумерація сторінок, 5) починається нова нумерація сторінок.

202. Таблиця: 1) має заголовок і номер, 2) має тільки номер, 3) розміщується в тексті відразу після першої згадки про неї, 4) розміщується будь-де у тексті, 5) наводиться тільки в додатку.

203. Номер таблиці відображає: 1) порядкову нумерацію таблиць у роботі, 2) номер розділу, підрозділу, порядковий номер таблиці у розділі, 3) номер розділу, порядкову літеру таблиці у розділі, 4) порядкову літеру таблиці у роботі, 5) зміст таблиці.

204. Номер таблиці з додатку відображає: 1) порядкову нумерацію таблиць у роботі, 2) літеру додатку, порядковий номер таблиці у додатку, 3) номер розділу, порядкову літеру таблиці у розділі, 4) порядкову літеру таблиці у роботі, 5) зміст таблиці.

205. Скорочення в наукових текстах: 1) допускаються у вигляді аббревіатур та загальноновизнаних скорочень, 2) допускаються до однієї літери з

крапкою, 3) не допускаються, 4) допускаються за наявності списку використаних скорочень, 5) допускаються будь-які скорочення.

206. Ілюстрації в наукових текстах: 1) повинні мати заголовок і номер, 2) оформляються в кольорі, 3) розміщуються в тексті після першого згадування про них, 4) розміщується будь-де у тексті, 5) наводяться тільки в додатку.

207. Загальними вимогами до наукових біологічних досліджень є: 1) збирати достатній фактичний матеріал, 2) збирати будь-який матеріал, 3) добувати порівнювані дані, 4) добувати довільні дані, 5) точно документувати матеріал, 6) ведення документації не обов'язкове.

208. Біологічні дослідження організують на таких рівнях: 1) клітинний, 2) тканинний, 3) організмівий, 4) популяційний, 5) видовий, 6) біоценотичний.

209. Дослідження, які передбачають встановлення основних особливостей середовища існування і пов'язаних із ним змін у способі життя групи організмів, називається: 1) екологічні, 2) фауністичні, 3) еколого-фауністичні, 4) монографічні, 5) аутекологічні, 6) біоценотичні.

210. Самостійне навчально-наукове дослідження студента, яке виконується на завершальному етапі навчання у вищому навчальному закладі, має комплексний характер і пов'язане з використанням набутих студентом знань, умінь та навичок зі спеціальних дисциплін, називається: 1) кваліфікаційною роботою, 2) курсовою роботою, 3) бакалаврською роботою, 4) звіт, 5) магістерською роботою.

211. До опублікованих джерел інформації належать: 1) книги і брошури, 2) періодичні видання (журнали та газети), 3) дисертації, 4) статті, які здали до редакції, 5) наукові звіти.

212. До неопублікованих джерел інформації відносяться: 1) дисертації та наукові звіти, 2) переклади іноземних статей і депоновані рукописи, 3) брошури, 4) статті, 5) книги.

213. До вторинних видань відносяться: 1) реферативні журнали, 2) бібліографічні покажчики, 3) довідники, 4) атласи, 5) словники.

214. Депоновані рукописи: 1) прирівнюються до публікацій, але ніде не опубліковані, 2) розраховані на вузьке коло професіоналів, 3) заборонені для публікації, 4) розраховані на широке коло читачів, 5) дозволені для публікації.

215. Оперативному пошуку науково-технічної інформації допомагають: 1) каталоги і картотеки, 2) тематичні списки літератури, 3) міліціонери, 4) куратори, 5) бібліотеки.

216. На захисті студент повинен мати: 1) роздрукований варіант кваліфікаційної роботи, 2) електронний варіант кваліфікаційної роботи, 3) презентацію, 4) доповідь, 5) відповідну наочність.

217. Вимоги до складання доповіді: 1) складається державною мовою, 2) відображає висновки роботи, 3) відображає вступ до роботи, 4) коротко відображає вступ, зміст роботи та висновки, 5) повинна бути ілюстрована таблицями, рисунками, фотографіями, діаграмами.

218. Текст, надрукований у науковому виданні, доведений до загального відома науковців під час конференцій, симпозіумів, семінарів, називають: 1) стаття, 2) тези, 3) публікація, 4) виступ, 5) доповідь.

219. Один із основних видів публікацій, що містить виклад проміжних або кінцевих результатів наукового дослідження, висвітлює конкретне окреме питання за темою, фіксує науковий пріоритет автора, робить її матеріал надбанням фахівців, називають: 1) стаття, 2) тези, 3) публікація, 4) виступ, 5) доповідь.

220. Матеріали попереднього характеру, що містять короткий, точно і послідовно сформульований виклад основних аспектів наукової доповіді, фіксують науковий пріоритет автора, опубліковані до початку наукової конференції (з'їзду, симпозіуму), називають: 1) стаття, 2) тези, 3) публікація, 4) виступ, 5) доповідь.

221. Короткий виклад певної інформації складений на основі літературних джерел, називають: 1) стаття, 2) тези, 3) публікація, 4) реферат, 5) доповідь.

222. Публічно виголошене повідомлення, розгорнутий виклад певної наукової проблеми (теми, питання), називають: 1) стаття, 2) тези, 3) публікація, 4) реферат, 5) доповідь.

223. Вимоги до оформлення статті: 1) УДК, назва статті, прізвища авторів, організація де виконана робота, анотація, зміст статті, література, адреса для листування, 2) назва статті, прізвища авторів, організація де виконана робота, зміст статті, література, адреса для листування, 3) УДК, прізвища авторів, організація де виконана робота, назва статті, зміст статті, література, адреса для листування, анотація, 4) УДК, назва статті, прізвища авторів, організація де виконана робота, зміст статті, література, анотація, адреса для листування.

224. Розташуйте по порядку елементи структури змісту статті: 1) аналіз останніх досліджень проблеми, 2) постановка наукової проблеми та її значення, 3) матеріали і методи, 4) формулювання мети та завдань статті, 5) виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження, 6) висновки і перспективи подальших досліджень.

225. Структура тез доповідей: 1) назва, автори, матеріали та методи, результати дослідження, 2) назва, автори, установа, матеріали та методи, короткий огляд результатів дослідження, 3) назва, автори, установа, вступ, аналіз літератури, матеріали та методи, результати дослідження, 4) назва, автори, установа, матеріали та методи, результати дослідження, висновки, література.

226. Наукова праця, яка містить повне або поглиблене дослідження однієї проблеми чи теми, що належить одному або декільком авторам називається: 1) стаття, 2) монографія, 3) публікація, 4) наукова монографія, 5) доповідь.

227. Науково-дослідницька праця, предметом якої є вичерпне узагальнення теоретичного матеріалу з наукової проблеми або теми з критичним його аналізом, визначенням вагомості, формулюванням нових

наукових концепцій це: 1) стаття, 2) монографія, 3) публікація, 4) наукова монографія, 5) доповідь.

228. Оберіть різновиди монографій: 1) описові, 2) наукові, 3) виробничі, 4) практичні, 5) оглядові.

229. Об'єм авторського аркуша дорівнює: 1) 40000 друкованих знаків прозового тексту, 2) 20000 друкованих знаків прозового тексту, 3) 40 кілобайтам комп'ютерного тексту в DOS-форматі, 4) 20 кілобайтам комп'ютерного тексту в DOS-форматі, 5) 22 сторінки друкованого тексту, 6) 25 сторінок друкованого тексту.

230. Умовна одиниця вимірювання обсягу текстової та ілюстративної інформації літературного твору, що використовується у видавничій справі і є основою для обліку праці автора, укладача, рецензента та ін., це: 1) обліковий аркуш, 2) авторський аркуш, 3) авторський лист, 4) обліковий лист, 5) інформаційний лист.

231. Вимоги до наукової монографії: 1) обсяг - не менш як 10 авторських аркушів, 2) обсяг - не менш як 5 авторських аркушів, 3) наявність рецензій двох докторів наук, за відповідною спеціальністю, 4) наявність рецензії одного доктора наук, за відповідною спеціальністю, 5) відсутність рецензій.

232. Вимоги до наукової монографії: 1) наявність рекомендації вченої ради закладу, 2) відсутність рекомендації вченої ради закладу, 3) тираж не менше 100 примірників, 4) тираж не менше 300 примірників, 5) наявність міжнародного стандартного номера ISBN.

233. Аспекти науково-дослідної роботи студентів: 1) навчання студентів елементів дослідної діяльності та організації наукової творчості, 2) навчання студентів елементів громадської діяльності та її організації, 3) проведення наукових досліджень, 4) проведення громадської роботи, 5) навчання студентів методики наукової творчості.

234. Зміст і характер науково-дослідної роботи студентів визначаються: 1) тематикою досліджень кафедри, 2) тематикою досліджень

навчального закладу, 3) наявністю бази дослідження, 4) виключно бажанням студента, 5) наявністю кваліфікованого наукового керівництва.

235. Напрямки науково-дослідної діяльності студентів вищого закладу освіти: 1) НДРС як невід'ємний елемент навчального процесу, 2) НДРС здійснюється за бажанням студента, 3) НДРС здійснюється поза навчальним процесом у межах студентського науково-творчого товариства, 4) участь у науково-організаційних заходах – конференціях, конкурсах, олімпіадах, 5) участь у громадському житті факультету.

236. Реалізована в комплексі науково-дослідна діяльність студентів забезпечує розв'язання таких завдань: 1) формування загального світогляду студентів, 2) формування наукового світогляду студентів, 3) прискорене оволодіння спеціальністю, 4) розвиток творчого мислення та індивідуальних здібностей у розв'язанні практичних завдань, 5) розвиток мовленнєвого апарату.

237. Види і форми науково-дослідної роботи студентів: 1) навчальна науково-дослідна робота передбачена навчальними планами, 2) громадська робота передбачена планами виховної роботи, 3) організаційна робота передбачена планами роботи факультету, 4) науково-дослідна робота студентів, яка здійснюється під керівництвом професорсько-викладацького складу, 5) науково-дослідна робота студентів, яка здійснюється під керівництвом студентів-старшокурсників.

238. Навчальна науково-дослідна робота: 1) обов'язкова для кожного студента, 2) не обов'язкова для кожного студента, 3) написання рефератів, 4) виконання лабораторних, практичних, семінарських робіт, 5) підготовку і захист курсових і дипломних робіт.

239. Вид самостійної навчально-наукової роботи з елементами дослідження, що виконується студентами вищих навчальних закладів протягом семестру з метою закріплення, поглиблення і узагальнення знань, одержаних за час навчання та їх застосування до комплексного

вирішення конкретного фахового завдання: 1) курсова, 2) бакалаврська, 3) дипломна, 4) магістерська, 5) будь-яка наукова робота.

240. Кваліфікаційна робота студента, яка має науково-дослідний характер і на підставі якої визначається рівень кваліфікації та здатність до професійної діяльності: 1) курсова, 2) бакалаврська, 3) дипломна, 4) магістерська, 5) будь-яка наукова робота.

241. Самостійна науково-дослідна робота, завершальна ланка в єдиній системі теоретичного і практичного навчання студента. Основним завданням автора є демонстрація рівня наукової кваліфікації, уміння самостійно вести науковий пошук і вирішувати конкретні наукові завдання: 1) курсова, 2) бакалаврська, 3) дипломна, 4) магістерська, 5) будь-яка наукова робота.

242. Види науково-дослідної роботи студентів поза навчальним процесом: 1) курсова, 2) бакалаврська, 3) предметні наукові гуртки, 4) магістерська, 5) проблемні групи, 6) написання публікацій.

243. Форма НДРС, що здебільшого використовується в роботі зі студентами молодших курсів, які готують доповіді і реферати: 1) предметний науковий гурток, 2) проблемна група, 3) проблемна студентська лабораторія, 4) наукова конференція, 5) написання публікацій.

244. Форма НДРС, що об'єднує студентів різних курсів і факультетів вузу у дослідженні проблеми, якою займається науковий керівник: 1) предметний науковий гурток, 2) проблемна група, 3) проблемна студентська лабораторія, 4) наукова конференція, 5) написання публікацій.

245. Форма НДРС, що охоплює різні види моделювання, вивчення й аналіз реальних документів, програм, ділові ігри, проведення експерименту, створення чогось нового у якій важливе значення має здатність студентів працювати колективно: 1) предметний науковий гурток, 2) проблемна група, 3) проблемна студентська лабораторія, 4) наукова конференція, 5) написання публікацій.

246. Форма НДРС, яка передбачає виступи молодих дослідників з результатами своєї наукової роботи: 1) предметний науковий гурток, 2) проблемна група, 3) проблемна студентська лабораторія, 4) наукова конференція, 5) написання публікацій.

247. Основні організаційні принципи успішного функціонування і результативної діяльності наукових студентських гуртків: 1) доцільність, 2) добровільність, 3) обов'язковість, 4) плановість, 5) відсутність планування.

248. Основні організаційні принципи успішного функціонування і результативної діяльності наукових студентських гуртків: 1) реальність тематики, 2) одноманітність методів роботи, 3) різноманітність методів роботи, 4) стабільність складу, 5) нестабільність складу, 6) врахування інтересів і можливостей студентів, 7) висока кваліфікація і зацікавленість викладача.

249. Правове регулювання управління в сфері науки і науково-технічної діяльності здійснюється на основі: 1) Конституції України, 2) Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», 3) адміністративного права України, 4) Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника», 5) Положення про Міністерство освіти і науки України.

250. Наукову діяльність здійснюють: 1) виробничі установи, 2) наукові установи, 3) вищі навчальні заклади I-II рівнів акредитації, 4) вищі навчальні заклади III-IV рівнів акредитації, 5) громадські організації у соціальній діяльності, 6) громадські організації у науковій та науково-технічній діяльності.

251. Основними завданнями Ради з питань науки та науково-технічної політики є: 1) вироблення державної політики з питань розвитку науки і технологій, 2) вироблення державної політики з питань розвитку виробництва, 3) правове і організаційне забезпечення реалізації розвитку науки, 4) прогнозування розвитку науки і технологій, 5) прогнозування розвитку суспільства, 6) розгляд і оцінка проектів національних і державних науково-

технічних програм, 7) визначення пріоритетних напрямів розвитку науки і технологій.

252. Органи управління наукою: 1) президент України, 2) Кабінет Міністрів України, 3) Міносвіти і науки України, 4) Місцеві органи державної виконавчої влади, 5) органи місцевого самоврядування.

253. Функції ДАК України: 1) реалізує державну політику в галузі атестації педагогічних кадрів, 2) реалізує державну політику в галузі атестації наукових і науково-технічних кадрів вищої кваліфікації, 3) контролює діяльність спеціалізованих вчених рад, 4) впливає на рішення спеціалізованих вчених рад, 5) створює спеціалізовані ради по захисту дисертацій.

254. Функції ДАК України: 1) затверджує рішення спеціалізованих вчених рад про присудження наукових ступенів, 2) приймає рішення про присудження наукових ступенів, 3) скасовує рішення спеціалізованих вчених рад про присудження наукових ступенів, 4) приймає до захисту дисертації, 5) позбавляє спецради права прийому до захисту дисертації.

255. Ознаки Академії наук України та галузевих академій наук: 1) державні наукові організації, 2) приватні наукові організації, 3) самоврядні, 4) нерегульовані, 5) діють на основі статуту.

256. Наукові дослідження у вишах — наука у вищій школі — організуються з метою: 1) використання науково-технічного потенціалу вищої школи, 2) використання науково-технічного потенціалу середньої школи, 3) визначення пріоритетних напрямів фундаментальних досліджень, 4) визначення пріоритетних напрямів прикладних досліджень, 5) дослідження і розробки теоретичних і методологічних основ розвитку науки.

257. Національні наукові центри це: 1) громадські установи, 2) наукові установи, 3) вищий навчальний заклад III рівня акредитації, 4) вищий навчальний заклад IV рівня акредитації, 5) статус надається Указом Президента України, 6) статус надається Указом Міносвіти і науки України.

258. Кваліфікаційна система в науковій та науково-педагогічній діяльності, державне визнання рівня кваліфікації вченого, що є

критеріями ранжування наукових і науково-педагогічних працівників:

1) наукові ступені, 2) вчені звання, 3) почесні звання, 4) медалі, 5) ордени.

259. Науковими ступенями, що присуджують спеціалізовані вчені ради і затверджує Департаментом атестації кадрів МОН України є:

1) асистент, 2) доцент, 3) професор, 4) кандидат наук (доктор філософії), 5) доктор наук, 6) молодший науковий співробітник, 7) старший науковий співробітник.

260. Вченими званнями в Україні є: 1) асистент, 2) доцент, 3) професор, 4) кандидат наук (доктор філософії), 5) доктор наук, 6) молодший науковий співробітник, 7) старший науковий співробітник.

261. Доцент в Україні це: 1) вчене звання викладачів вищих навчальних закладів, 2) посада у вищих навчальних закладах, 3) вчене звання співробітників наукових установ, 4) посада співробітників наукових установ, 5) присвоюється ученими радами, 6) присвоюється МОН України, 7) засвідчується атестатом, 8) засвідчується дипломом.

262. На посаду доцента можуть претендувати особи, які мають: 1) вчене звання доцента, 2) вчене звання професора, 3) вчене звання старшого наукового співробітника, 4) стаж педагогічної роботи не менше 3 років, 5) стаж педагогічної роботи не менше 5 років, 6) діячі культури і мистецтва, які мають почесні звання.

263. Вчене звання старшого наукового співробітника присвоюється: 1) докторам наук, 2) кандидатам наук (докторам філософії), 3) стаж наукової роботи не менше 3 років, 4) стаж наукової роботи не менше 5 років, 5) після обрання за конкурсом, 6) без обрання, за наказом директора.

264. Професор в Україні це: 1) вчене звання викладачів вищих навчальних закладів, 2) посада у вищих навчальних закладах, 3) вчене звання співробітників наукових установ, 4) посада співробітників наукових установ, 5) титул вченого, який займає керівну посаду, 6) почесне звання, 7) засвідчується атестатом, 8) засвідчується дипломом.

265. Присвоєння вчених звань в Україні відбувається відповідно до:

1) Закону України «Про освіту», 2) Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», 3) Закону України «Про вищу освіту», 4) постанови Кабінету Міністрів України «Про підготовку науково-педагогічних і наукових кадрів», 5) постанови Кабінету Міністрів України «Про порядок присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника».

266. Підготовка в аспірантурі і докторантурі здійснюється за рахунок: 1) коштів Державного бюджету України, 2) коштів місцевого бюджету, 3) коштів юридичних осіб, 4) коштів фізичних осіб, 5) коштів загальнодержавних програм, договорів.

267. Не мають права повторного вступу до аспірантури і докторантури за державним замовленням: 1) особи, які раніше пройшли повний курс навчання в аспірантурі або докторантурі за державним замовленням, 2) особи, які раніше пройшли повний курс навчання в аспірантурі або докторантурі за контрактом, 3) особи відраховані з достроково за невиконання індивідуального плану, 4) особи відраховані з достроково за вчинення протиправних дій, 5) особи відраховані за бажанням керівника.

268. Результати вступних випробувань до аспірантури дійні: 1) 1 місяць, 2) 6 місяців, 3) 12 місяців, 4) 18 місяців, 5) 24 місяці.

269. Плану прийому до аспірантури і докторантури за державним замовленням: 1) розробляється за пропозиціями кафедр, 2) розробляється за пропозиціями деканатів, 3) подаються до відділу аспірантури і докторантури до 1 грудня поточного року, 4) подаються до відділу аспірантури і докторантури до 1 січня наступного року, 5) затверджується ректором, 6) затверджується проректором з наукової роботи.

270. Термін перебування в докторантурі на загальних умовах не перевищує: 1) одного року, 2) двох років, 3) трьох років, 4) чотирьох років, 5) п'яти років.

271. На здобуття наукового ступеня доктора наук необхідна наявність за темою дисертації публікацій у наукових фахових виданнях України та інших держав не менше: 1) 5, 2) 10, 3) 15, 4) 20, 5) 25, 6) 30.

272. На здобуття наукового ступеня доктора наук необхідна наявність за темою дисертації публікацій у виданнях іноземних держав або у виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз не менше: 1) однієї публікації, 2) двох публікацій, 3) чотирьох публікацій, 4) п'яти публікацій, 5) всі публікації.

273. Звіт про виконання індивідуального плану роботи докторанта: 1) обговорюється на засіданні кафедри, 2) обговорюється на засіданні вченої ради факультету, 3) обговорюється на засіданні вченої ради університету, 4) здається щоквартально, 5) здається один раз на півроку, 6) здається один раз на рік.

274. Термін навчання в аспірантурі з відривом від виробництва: 1) один рік, 2) два роки, 3) три роки, 4) чотири роки, 5) п'ять років.

275. Термін навчання в аспірантурі без відриву від виробництва: 1) один рік, 2) два роки, 3) три роки, 4) чотири роки, 5) п'ять років.

276. Роль наукового керівника аспіранта: 1) консультує аспіранта за потреби, 2) керує роботою над дисертацією, 3) контролює виконання затвердженого індивідуального плану, 4) допомагає виконувати затверджений індивідуальний план, 5) несе особисту відповідальність за якісну підготовку аспірантом дисертації, 6) не відповідає за підготовку аспірантом дисертації.

277. Індивідуальний план роботи аспіранта: 1) основний документ, що відображає процес підготовки дисертаційної роботи, 2) основний документ що під час навчання в аспірантурі, 3) передбачає складання кандидатських екзаменів, 4) не передбачає складання кандидатських екзаменів, 5) передбачає підготовку публікацій, 6) не передбачає підготовку публікацій.

278. Індивідуальний план роботи аспіранта: 1) передбачає участь у наукових конференціях, 2) не передбачає участі у наукових конференціях, 3) передбачає виконання навчального плану, 4) не передбачає виконання

навчального плану, 5) передбачає підготовку рукопису дисертації згідно з вимогами ДАК України, 6) не передбачає підготовку рукопису дисертації згідно з вимогами ДАК України.

279. На здобуття наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії) необхідна наявність за темою дисертації публікацій у наукових фахових виданнях України та інших держав не менше: 1) 1, 2) 5, 3) 10, 4) 15, 5) 20.

280. На здобуття наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії) необхідна наявність за темою дисертації публікацій у виданнях іноземних держав або у виданнях України, які включені до міжнародних наукометричних баз не менше: 1) однієї публікації, 2) двох публікацій, 3) чотирьох публікацій, 4) п'яти публікацій, 5) всі публікації.

281. Атестація аспірантів проводиться у вигляді звітів, які: 1) обговорюються на засіданні кафедри, 2) не обговорюються на засіданні кафедри, 3) обговорюється на засіданні вченої ради факультету, 4) не обговорюється на засіданні вченої ради факультету, 5) обговорюється на засіданні вченої ради університету, 6) не обговорюється на засіданні вченої ради університету.

282. Атестація аспірантів проводиться у вигляді звітів: 1) щомісяця, 2) щоквартально, 3) один раз на півроку, 4) один раз на рік, 5) два рази на рік (проміжний звіт – у травні, річний звіт – у листопаді).

283. Аспірант може бути відрахованим з аспірантури за: 1) працевлаштування під час навчання в аспірантурі, 2) невиконання індивідуального плану роботи, 3) відсутність публікацій, 4) грубе порушення правил внутрішнього розпорядку університету, 5) плагіат, 6) вчинення протиправних дій.

284. Аспіранти можуть переривати навчання і оформити академічну відпустку: 1) за станом здоров'я, 2) у зв'язку з вагітністю, пологами та доглядом за дитиною, 3) за бажанням, 4) навчанням чи стажуванням в освітніх і

наукових установах іноземних держав, 5) навчанням чи стажуванням в освітніх і наукових установах України.

285. Критерії для прикріплення здобувачів наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії): 1) наявність диплома про вищу освіту і кваліфікацію бакалавра, 2) наявність диплома про вищу освіту і кваліфікацію спеціаліста, 3) наявність диплома про вищу освіту і кваліфікацію магістра, 4) наявність опублікованих наукових праць, 5) відсутність опублікованих наукових праць.

286. Здобувачі працюють над дисертаціями за індивідуальними планами роботи і звітуються: 1) щомісяця, 2) щокварталу, 3) один раз на рік, 4) двічі на рік, 5) у кінці навчання.

287. Кандидатські екзамени: 1) складова частина атестацій науково-педагогічних і наукових кадрів, 2) проводяться з метою виявлення й оцінки глибини загальноосвітніх знань, 3) проводяться з метою виявлення й оцінки глибини професійних знань, 4) обов'язкові для присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії), 5) не обов'язкові для присудження наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії).

МОДУЛЬ 2.

НАУКОВА ЕТИКА

288. Оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору: 1) плагіат, 2) плагіат академічний, 3) твір, 4) цитата, 5) посилання.

289. Навмисне відтворення (повне або часткове) науковцем у письмовій або електронній формі чужого твору повністю або частково, під своїм іменем без посилання на автора: 1) плагіат, 2) плагіат академічний, 3) твір, 4) цитата, 5) посилання.

290. Результат творчої діяльності людини в науковій, літературній і художній сферах, що представлений на паперових носіях та в електронному вигляді, зокрема в мережі Інтернет: 1) плагіат, 2) плагіат академічний, 3) твір, 4) цитата, 5) посилання.

291. Порівняно короткий уривок із літературного, наукового чи будь-якого опублікованого твору, який використовує інша особа у своєму творі з обов'язковим посиланням на автора і джерело з метою підтвердити, уточнити чи розширити власну думку: 1) плагіат, 2) плагіат академічний, 3) твір, 4) цитата, 5) посилання.

292. Види плагіату: 1) копіювання інформації іншого автора та видання роботи за свою без оформлення цитування, 2) копіювання інформації іншого автора та оформлення цитування, 3) дослівне копіювання чужої роботи у свою без належного оформлення цитування, 4) дослівне копіювання чужої роботи у свою з належним оформленням цитування, 5) парафраза.

293. Заходи із запобігання академічному плагіату: 1) оприлюднення наукових результатів, отриманих іншими особами, 2) приховування наукових результатів, отриманих іншими особами, 3) проведення публічного захисту письмових робіт, 4) відсутність публічного захисту письмових робіт, 5) публікація кращих робіт та обговорення на наукових конференціях.

294. Профілактика плагіату в Східноєвропейському національному університеті імені Лесі Українки здійснюється шляхом: 1) формування, видання та розповсюдження Рекомендацій з уніфікованим визначенням вимог щодо належного оформлення посилань, 2) запровадження спеціальних занять з основ наукового письма, 3) запровадження спеціальних занять з ділової української мови, 4) розміщення Положення про протидію плагіату на офіційному web-сайті університету, 5) відсутність профілактичної роботи.

295. Порядок застосування системи «Anti-Plagiarism»: 1) роботу перевіряє студент, 2) роботу перевіряє керівник, 3) студент заповнює і підписує заяву встановленого зразка, 4) студент не пише заяву встановленого зразка, 5) висновок про перевірку на плагіат додається до письмової роботи при її здачі, 6) висновок про перевірку на плагіат не додається до письмової роботи при її здачі.

296. Для кваліфікаційних робіт спеціаліста й магістра та інших проектів межа максимального збігу з однією роботою не повинна перевищувати: 1) 10 %, 2) 30 %, 3) 50 %, 4) 70 %, 5) 90 %.

297. Відповідальність за плагіат несе: 1) студент, 2) науковий керівник, 3) завідувач кафедри, 4) декан, 5) проректор з наукової роботи.

298. Порядок подання апеляції у випадку незгоди з висновком щодо виявлення факту плагіату: 1) подається у день встановлення факту, 2) подається у триденний термін, 3) подається у п'ятиденний термін, 4) подається на ім'я декана, 5) подається на ім'я проректора з наукової роботи, 6) подається на ім'я ректора.

299. Оберіть методи боротьби з плагіатом: 1) організаційні, 2) громадські, 3) правові, 4) гуманні, 5) програмно-технічні.

300. Оберіть організаційні методи боротьби з плагіатом: 1) проведення відповідних спецкурсів, 2) заключення договорів із студентами, 3) визначення відповідальних за контроль плагіату в студентських роботах, 4) створення програм, які розпізнають плагіат у наукових роботах, 5) видача оригінальних

завдань, б) введення рейтингової системи оцінювання для заохочення студентів до самостійної роботи.

301. Оберіть організаційні методи боротьби з плагіатом: 1) проведення відповідних спецкурсів, 2) заключення договорів із студентами, 3) відрахування студента, 4) створення програм, які розпізнають плагіат у наукових роботах, 5) видача оригінальних завдань, б) введення рейтингової системи оцінювання для заохочення студентів до самостійної роботи.

302. Оберіть правові методи боротьби з плагіатом: 1) проведення відповідних спецкурсів, 2) заключення договорів із студентами, 3) визначення відповідальних за контроль плагіату в студентських роботах, 4) створення програм, які розпізнають плагіат у наукових роботах, 5) видача оригінальних завдань, б) введення рейтингової системи оцінювання для заохочення студентів до самостійної роботи.

303. Оберіть програмно-технічні методи боротьби з плагіатом: 1) проведення відповідних спецкурсів, 2) заключення договорів із студентами, 3) визначення відповідальних за контроль плагіату в студентських роботах, 4) створення програм, які розпізнають плагіат у наукових роботах, 5) видача оригінальних завдань, б) введення рейтингової системи оцінювання для заохочення студентів до самостійної роботи.

304. Відповідно до ЗУ «Про вищу освіту» встановлення факту академічного плагіату є приводом для: 1) позбавлення студента стипендії, 2) позбавлення студента волі, 3) відрахування студента з вищого навчального закладу, 4) переведення студента на повторний курс навчання, 5) матеріального покарання.

305. Випадки плагіату вперше зафіксовані: 1) в античну добу, 2) у епоху Відродження, 3) у середньовіччя, 4) у XVII столітті, 5) у XIX столітті, 6) у XX столітті.

306. Випадки притягнення до відповідальності за плагіат вперше зафіксовані: 1) в античну добу, 2) у епоху Відродження, 3) у середньовіччя, 4) у XVII столітті, 5) у XIX столітті, 6) у XX столітті.

307. Термін «плагіат» у сучасному розумінні вперше з'явився: 1) у Європі, 2) у Америці, 3) у Китаї, 4) у XVII столітті, 5) у XIX столітті, 6) у XX столітті.

308. Основні кроки запобігання плагіату відповідно до наказу МОН «Про оприлюднення дисертацій та відгуків офіційних опонентів»: 1) розміщення дисертації «в режимі читання» на офіційному сайті установи, яка прийняла дисертацію до захисту – не пізніше, ніж за 10 днів до захисту, 2) розміщення дисертації «в режимі читання» на офіційному сайті установи, яка прийняла дисертацію до захисту – не пізніше, ніж за 30 днів до захисту, 3) розміщення на сайті установи відгуків офіційних опонентів – не пізніше, ніж за 10 днів до захисту, 4) розміщення на сайті установи відгуків офіційних опонентів – не пізніше, ніж за 30 днів до захисту, 5) розміщення на сайті автореферату дисертації – не пізніше, ніж за 10 днів до захисту, 6) розміщення на сайті автореферату дисертації – не пізніше, ніж за 30 днів до захисту.

309. Основні кроки запобігання плагіату відповідно до наказу МОН «Про оприлюднення дисертацій та відгуків офіційних опонентів»: 1) розміщені матеріали зберігаються у відкритому доступі на офіційному сайті установи, яка прийняла дисертацію до захисту впродовж 3 місяців з дня захисту, 2) розміщені матеріали зберігаються у відкритому доступі на офіційному сайті установи, яка прийняла дисертацію до захисту впродовж 3 місяців з дати видачі диплому, 3) розміщення на сайті установи відгуків офіційних опонентів – не пізніше, ніж за 10 днів до захисту, 4) розміщення на сайті установи відгуків офіційних опонентів – не пізніше, ніж за 30 днів до захисту, 5) розміщення на сайті автореферату дисертації – не пізніше, ніж за 10 днів до захисту, 6) розміщення на сайті автореферату дисертації – не пізніше, ніж за 30 днів до захисту.

310. Положення «Протидія плагіату в СНУ» прийнято відповідно до положень: 1) Кримінального кодексу України, 2) Цивільного кодексу України, 3) ЗУ «Про вищу освіту», 4) ЗУ «Про авторське право і суміжні права», 5) Статуту СНУ імені Лесі Українки.

311. Положення «Протидія плагіату в університеті» прийняте на основі: 1) Конституції України, 2) Цивільного кодексу України, 3) Кримінального кодексу України, 4) ЗУ «Про вищу освіту», 5) ЗУ «Про авторське право і суміжні права», 6) Статуту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки.

312. Положення «Протидія плагіату в університеті» прийняте з метою: 1) запобігання поширення плагіату в письмових роботах студентів, 2) запобігання поширення плагіату в наукових роботах викладачів, 3) розвитку навичок коректної роботи із джерелами інформації, 4) дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, 5) активізації самостійності й індивідуальності при створенні авторського твору.

313. Положення «Протидія плагіату в університеті» прийняте з метою: 1) активізації відповідальності за порушення загальноприйнятих правил цитування, 2) запобігання поширення плагіату в наукових роботах викладачів, 3) розвитку навичок коректної роботи із джерелами інформації, 4) дотримання вимог наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, 5) активізації самостійності й індивідуальності при створенні авторського твору.

314. Перевірку документів на наявність плагіату проводять для електронних варіантів, представлених у таких форматах: 1) *.rtf (Rich Text Format), 2) *.doc (Word 97–Word 2003), 3) *.docx (Word 2007), 4) *.pdf (Portable Document Format), 5) *.jpg (Joint Photographic Experts Group).

315. Для перевірки кваліфікаційних робіт на наявність плагіату системою «Anti-Plagiarism» роботу вводять: 1) починаючи з титульного аркуша весь основний текст без додатків, 2) основний текст без титульного аркуша та додатків, 3) тільки додатки, 4) тільки вступ і висновки, 5) повністю, починаючи з титульного аркуша і включно з додатками.

316. Офіційно факт академічного плагіату у творах студентів встановлює: 1) студент, 2) науковий керівник, 3) деканат, 4) комісія створена деканом, 5) комісія створена проректором.

317. Наслідки виявлення плагіату у студентських роботах: 1) роботи не можуть бути позитивно оцінені, 2) роботи можуть бути позитивно оцінені, 3) не допускаються до захисту, 4) допускаються до захисту, 5) виключення з університету.

318. Оберіть види плагіату за наявністю умислу: 1) прямий, 2) ненавмисний, 3) завуальований, 4) навмисний, 5) фотокопія.

319. Оберіть види плагіату за формою відтворення: 1) прямий, 2) ненавмисний, 3) завуальований, 4) навмисний, 5) фотокопія.

320. Оберіть види плагіату за наявністю вказівки джерела: 1) прямий, 2) ненавмисний, 3) запозичення без вказівки джерела, 4) запозичення з вказівкою джерела, 5) навмисний.

321. Оберіть види запозичення без вказівки джерела: 1) «примарний автор», 2) «забуте посилання», 3) «погане маскування», 4) «дезінформатор», 5) «фотокопія», 6) «праця ліні».

322. Оберіть види запозичення без вказівки джерела: 1) «ідеальний злочин», 2) «вкрав у себе», 3) «погане маскування», 4) «дезінформатор», 5) «фотокопія», 6) «рясне цитування».

323. Оберіть види запозичення з вказівкою джерела: 1) «примарний автор», 2) «забуте посилання», 3) «погане маскування», 4) «дезінформатор», 5) «фотокопія», 6) «праця ліні».

324. Оберіть види запозичення з вказівкою джерела: 1) «ідеальний злочин», 2) «вкрав у себе», 3) «погане маскування», 4) «дезінформатор», 5) «фотокопія», 6) «рясне цитування».

325. Відповідно до ЗУ «Про вищу освіту» ВНЗ здійснюють такі заходи із запобігання академічному плагіату: 1) проведення публічного захисту письмових робіт, 2) перевірка робіт лише науковим керівником, 3) кращі роботи обговорювати на наукових конференціях та публікуються в наукових виданнях, 4) кращі роботи зберігаються на кафедрах, 5) доповіді щодо виконаних письмових робіт заслуховуються на засіданнях кафедр, 6) доповіді

щодо виконаних письмових робіт заслуховуються на засіданнях вчених рад факультету.

326. Профілактика плагіату в університеті здійснюється шляхом:

1) видання Рекомендацій вимог щодо оформлення посилань, 2) запровадження занять з основ дослідницької діяльності, 3) розміщення Положення про протидію плагіату на web-сайті кафедри біологія, 4) розміщення Положення про протидію плагіату на офіційному web-сайті університету, 5) написання заяви встановленого зразка.

327. Порядок застосування системи «Anti-Plagiarism»: 1) комп'ютерна перевірка роботи студентом, 2) комп'ютерна перевірка роботи керівником, 3) ручна перевірка роботи керівником, 4) підписання заяви за встановленою формою, 5) видача висновку у роздрукованому вигляді.

328. Сукупність адміністративних правил і моральних принципів сучасної науки, порушення яких веде до адміністративного розгляду, це: 1) біоінженерія, 2) біоетика, 3) наукова етика, 4) наукова естетика, 5) етика.

329. До принципів наукової етики належать: 1) перед обличчям істини всі дослідники рівні, 2) перевага надається відомим науковцям, 3) наукова чесність при викладі результатів дослідження, 4) можливість вибірково використовувати факти, 5) не займатись плагіатом.

330. До принципів наукової етики Гарвардського університету належать: 1) можливе "почесне" співавторство, 2) кожний автор повинен зробити інтелектуальний внесок у працю, 3) фінансування наукового дослідження дає право на авторство, 4) фінансування наукового дослідження не дає право на авторство, 5) науковцю, який частково допоміг виходу наукової праці оголошується подяка наприкінці статті, 6) науковець, який частково допоміг виходу наукової може бути співавтором.

331. Моральні принципи науки за Робертом Мертоном: 1) колективізм, 2) індивідуалізм, 3) універсалізм, 4) безкорисливість, 5) організований скептицизм, 6) песимізм.

332. Моральні принципи науки за Робертом Мертоном:

1) колективізм, 2) індивідуалізм, 3) універсалізм, 4) спеціалізація, 5) організований скептицизм, 6) песимізм.

333. Основна ідея етики в науці була виражена: 1) Платоном,

2) Аристотелем, 3) Гіппократом, 4) Кантом, 5) Піфагором.

334. Сучасна наукова етика характеризується: 1) мета - одержання й

розширення сфери об'єктивного знання, 2) мета - одержання й розширення сфери суб'єктивного знання, 3) відповідає нормам толерантності, 4) відповідає нормам консерватизму, 5) підтримкою інтелектуальних цінностей, 6) підтримкою утилітарних цінностей.

335. Формулювання загальних етичних принципів, яких має

дотримуватися у роботі кожен науковець, регуляція відносин науковців між собою та із суспільством, це: 1) мета Етичного кодексу вченого України, 2) завдання Етичного кодексу, 3) об'єкт Етичного кодексу, 4) предмет Етичного кодексу, 5) загальний принцип Етичного кодексу.

336. Надання пріоритету моральним вимірам науки та соціальній

відповідальності спільноти вчених і кожного вченого зокрема, це: 1) мета Етичного кодексу вченого України, 2) завдання Етичного кодексу, 3) об'єкт Етичного кодексу, 4) предмет Етичного кодексу, 5) загальний принцип Етичного кодексу.

337. До загальних принципів наукової етики належать:

1) ефективність науки оцінює суспільство, 2) ефективність науки оцінює наукова громада, 3) учений несе моральну відповідальність за наслідки своєї діяльності, 4) учений не несе моральної відповідальності за наслідки своєї діяльності, 5) сприяння конформізму, 6) протидія конформізму.

338. До загальних принципів наукової етики передбачених Етичним

кодексом вченого України належать: 1) сприяння абсолютно всім дослідженням, 2) протидія псевдонауці, 3) наука має нести благо людству, 4) учений не відповідає за використання результатів дослідження, 5) збереження навколишнього середовища, 6) свобода в науці.

339. До загальних принципів наукової етики передбачених Етичним кодексом вченого України належать: 1) виховання наукової зміни, 2) не завдати шкоду професійній репутації іншого вченого, 3) наука має нести благо людству, 4) учений не відповідає за використання результатів дослідження, 5) збереження навколишнього середовища.

340. До загальних принципів наукової етики передбачених Етичним кодексом вченого України належать: 1) протидія проведенню необґрунтованих досліджень, 2) сприяння абсолютно всім дослідженням, 3) свобода вибору наукових напрямів дослідження, 4) засудження цензури наукової творчості, 5) засудження монополізації наукових напрямків.

341. До вимог проведення наукових досліджень передбачених Етичним кодексом вченого України належать: 1) дотримання найвищих професійних стандартів планування та проведення наукових досліджень, 2) висновки дослідження повинні відображати очікування замовника, 3) учений служить лише об'єктивній істині, 4) забезпечення захисту інтелектуальної власності, 5) дотримання прав людини.

342. До вимог проведення наукових досліджень передбачених Етичним кодексом вченого України належать: 1) у медико-біологічних дослідженнях слід керуватися принципами біоетики, 2) у дослідженнях слід керуватися власними принципами, 3) не спричиняти шкоди навколишньому середовищу, 4) забезпечення захисту інтелектуальної власності, 5) не повинні ображати гідність людини.

343. До вимог проведення наукових досліджень передбачених Етичним кодексом вченого України належать: 1) неприпустимі прояви шахрайства, 2) проведення наукових досліджень на основі глибоких знань, 3) керівник упереджено впливає на характер отримуваних результатів, 4) прагнення до належної ерудиції і компетентності, 5) використання результатів праці в інтересах суспільства.

344. Вимоги до вченого як автора передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) визнання міжнародних та національних правових норм

щодо авторських прав, 2) всі, хто брав творчу участь у роботі, мають бути зазначені як автори, 3) учений має право та обов'язок захищати свій науковий пріоритет, 4) допускається публікація неточних і непереконливих наукових результатів, 5) учений не повинен повторювати свої наукові публікації.

345. Вимоги до вченого як автора передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) мотивацією діяльності є прагнення до пізнання та бажання збагатити науку новими знаннями, 2) мотивацією діяльності є прагнення до особистого збагачення, 3) запозичення ілюстративного матеріалу потребує дозволу автора або видавництва, 4) запозичення ілюстративного матеріалу не потребує дозволу автора або видавництва, 5) учений не повинен повторювати свої наукові публікації.

346. Вимоги до вченого як керівника передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) упереджений підбір співробітників, 2) взаємини зі співробітниками базуються на принципах справедливості, 3) сприяння службовому зростанню підлеглих, 4) перекладання своїх обов'язків на співробітників, 5) обґрунтування членам колективу своє наукове бачення проблеми.

347. Вимоги до вченого як керівника передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) неупереджений підбір співробітників, 2) протидіяти всім проявам протекціонізму, корупції і дискримінації, 3) не сприяння службовому зростанню підлеглих, 4) створення належної творчої атмосфери в колективі, 5) нав'язування членам колективу своє наукове бачення проблеми.

348. Вимоги до вченого як викладача передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) повага до учнів, 2) формування громадянської позиції молодого покоління, 3) заборона спілкування учнів з іншими вченими та науковими інституціями, 4) проведення заняття в цікавій і доступній формі, 5) проведення заняття в спрощеній формі.

349. Вимоги до вченого як викладача передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) зміст лекцій повинен відображати сучасні досягнення світової науки, 2) зміст лекцій відображає суб'єктивну думку лектора,

3) об'єктивне ставлення до учнів, 4) приділення особливої уваги обдарованим студентам, 5) не розголошення особистої інформації щодо учнів.

350. Вимоги до вченого як консультанта чи експерта передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) може бути експертом у будь-якій сфері науки, 2) може бути експертом тільки у сфері своєї компетенції, 3) дотримуватися принципу рівності, 4) висловлювати свою думку вишукано ввічливо, прихильно і упереджено, 5) персонально відповідати за чесну й об'єктивну оцінку.

351. Вимоги до вченого як консультанта чи експерта передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) дотримуватися принципів рівноправності, фактичної обґрунтованості та достовірності, 2) дотримуватися принципу конфіденційності, 3) повідомляти про результати експертизи громадськості, 4) при конфлікті інтересів ставити загальні інтереси вище, 5) при конфлікті інтересів надавати перевагу інтересам замовників.

352. Вимоги до вченого як громадянина передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) застосування нових знань для власного блага, 2) застосування нових знань на благо суспільству, 3) протидіє поширенню псевдонаукових теорій, 4) не дозволяє використовувати авторитет науки чи свій власний авторитет у рекламних або пропагандистських цілях з корисливою метою, 5) учений-адміністратор дотримується корпоративних норм.

353. Вимоги до вченого як громадянина передбачені Етичним кодексом вченого України: 1) протидіє поширенню неперевіраних даних, 2) допускає поширення необґрунтованих рекомендацій, 3) оприлюднює результати своїх досліджень лише у спеціальних наукових виданнях, 4) оприлюднює результати своїх досліджень у наукових та науково-популярних виданнях, 5) не використовує власний авторитет з корисливою метою.

354. 221. Нормативне знання, що охоплює моральну проблематику, пов'язану з розвитком біомедичних наук, які стосуються питань генетики, медичних досліджень, терапії, турботи про здоров'я і життя людини: 1) біоінженерія, 2) біоетика, 3) біологія, 4) біотехнологія, 5) біометрія.

355. 222. Моральність людської поведінки у біологічно-медичній галузі та в сфері охорони здоров'я стосовно її відповідності моральним нормам та цінностям: 1) предмет біоетики, 2) мета біоетики, 3) об'єкт біоетики, 4) завдання біоетики, 5) основний напрямок біоетики.

356. 223. Охорона здоров'я і життя людини від моменту запліднення до природної смерті, яка виражається через різні форми лікування; моральні аспекти війни, вбивства, аборти, самогубства, евтаназії: 1) предмет біоетики, 2) мета біоетики, 3) об'єкт біоетики, 4) завдання біоетики, 5) основний напрямок біоетики.

357. 224. Термін «біоетика» ввів: 1) Л. С. Гіттік, 2) Фріц Ягр, 3) Ван Ренсселер Поттер, 4) Андре Хеллегерса, 5) Накамура Хадзимэ.

358. 225. Сучасне уявлення про біоетику розробив: 1) Л. С. Гіттік, 2) Фріц Ягр, 3) Ван Ренсселер Поттер, 4) Андре Хеллегерса, 5) Накамура Хадзимэ.

359. До моральних дилем біоетики належать: 1) принципи патерналізму і автономії особистості, 2) проблеми позитивної і негативної евгеніки, 3) проблема сурогатного материнства, 4) проблема нормального материнства, 5) реалізація ідеї справедливості.

360. До моральних дилем біоетики належать: 1) ставлення до генної інженерії, 2) ставлення до трансплантації, 3) ставлення до переривання вагітності, 4) ставлення до одностатевих шлюбів, 5) ставлення до традиційної культури.

361. Сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень, це: 1) наукова етика, 2) етика, 3) академічна порядність, 4) академічна доброчесність, 5) академічна норма.

362. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає: 1) посилення на

джерела інформації, 2) відсутність посилання на джерела інформації, 3) часткове посилання на джерела інформації, 4) дотримання норм законодавства про авторське право, 5) не дотримання норм законодавства про авторське право.

363. Дотримання академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками передбачає: 1) надання достовірної інформації про результати досліджень, 2) надання достовірної інформації про педагогічну (науково-педагогічну, творчу) діяльність, 3) приховування інформації про результати діяльності, 4) контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти, 5) необов'язкове дотримання етичних принципів.

364. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: 1) самостійне виконання навчальних завдань, 2) колективне виконання навчальних завдань, 3) посилання на джерела інформації, 4) відсутність посилання на джерела інформації, 5) необов'язкове дотримання етичних принципів.

365. Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти передбачає: 1) не дотримання норм законодавства про авторське право, 2) дотримання норм законодавства про авторське право, 3) надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, 4) надання достовірної інформації про результати чужої навчальної (наукової, творчої) діяльності, 5) приховування інформації про результати навчальної діяльності.

366. Порушенням академічної доброчесності вважається: 1) плагіат, 2) академічний плагіат, 3) фабрикація, 4) трансформація, 5) обман, 6) цитування.

367. Порушенням академічної доброчесності вважається: 1) списування, 2) зняття копії, 3) хабарництво, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) цитування.

368. Відтворення без посилання на джерело інформації власних раніше опублікованих текстів, називається: 1) фабрикація, 2) плагіат, 3) академічний плагіат, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) хабарництво, 7) списування.

369. Фальсифікація результатів досліджень, посилань, або будь-яких інших даних, що стосуються освітнього процесу, називається: 1) фабрикація, 2) плагіат, 3) академічний плагіат, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) хабарництво, 7) списування.

370. Надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу, називається: 1) фабрикація, 2) плагіат, 3) академічний плагіат, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) хабарництво, 7) списування.

371. Використання без відповідного дозволу зовнішніх джерел інформації під час оцінювання результатів навчання, називається: 1) фабрикація, 2) плагіат, 3) академічний плагіат, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) хабарництво, 7) списування.

372. Надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна чи послуг матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі, називається: 1) фабрикація, 2) плагіат, 3) академічний плагіат, 4) обман, 5) самоплагіат, 6) хабарництво, 7) списування.

373. За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники закладів освіти можуть бути притягнені до такої відповідальності: 1) кримінальної, 2) адміністративної, 3) академічної, 4) цивільної, 5) правової.

374. Види адміністративної відповідальності за порушення академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками закладів освіти: 1) відмова у присудженні наукового ступеня, 2) відмова у присвоєнні вченого звання, 3) позбавлення

права викладацької діяльності, 4) позбавлення права займати визначені законом посади, 5) позбавлення волі.

375. Види адміністративної відповідальності за порушення академічної доброчесності педагогічними, науково-педагогічними та науковими працівниками закладів освіти: 1) позбавлення волі, 2) позбавлення присудженого наукового ступеня, 3) позбавлення права викладацької діяльності, 4) позбавлення присвоєного вченого звання, 5) позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів.

376. За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої відповідальності: 1) кримінальної, 2) академічної, 3) адміністративної, 4) цивільної, 5) правової.

377. Види адміністративної відповідальності за порушення академічної доброчесності здобувачами освіти: 1) позбавлення волі, 2) повторне проходження оцінювання, 3) повторне проходження навчального курсу, 4) позбавлення попередньо отриманого документа про освіту, 5) позбавлення права брати участь у роботі студентського самоврядування.

378. Види адміністративної відповідальності за порушення академічної доброчесності здобувачами освіти: 1) позбавлення права навчання терміном на 1 рік, 2) повторне проходження оцінювання, 3) позбавлення попередньо отриманого документа про освіту, 4) відрахування із закладу вищої освіти, 5) відрахування із закладу середньої освіти.

379. Академічна доброчесність стосується тих, хто: 1) займається наукою, 2) займається освітою, 3) займається творчою діяльністю, 4) займається виробництвом, 5) займається маркетингом.

380. Проект Сприяння академічній доброчесності в Україні (SAIUP project) започаткований: 1) Американським урядом, 2) Американською радою з освіти, 3) Міністерством освіти і науки України, 4) країнами Європи, 5) Європейським союзом.

381. Характеристики проекту Сприяння академічній доброчесності в Україні (SAIUP project): 1) охопить 10 українських університетів, 2) охопить

всі українські університети, 3) трансформує систему вищої освіти загалом, 4) трансформує окремі напрямки системи вищої освіти, 5) студенти, викладачі та персонал ВНЗ отримують план дій щодо впровадження принципів академічної доброчесності в своєму ВНЗ, 6) студенти, викладачі та персонал ВНЗ самостійно розробляють план дій щодо впровадження принципів академічної доброчесності в своєму ВНЗ.

382. Характеристики проекту Сприяння академічній доброчесності в Україні (SAIUP project): 1) відіграє роль в трансформації українського суспільства, 2) не вплине на трансформацію українського суспільства, 3) не вплине на суспільні цінності, 4) змінюватиме суспільні цінності, 5) носіями новацій стануть випускники і студенти університетів, 6) носіями новацій стануть випускники шкіл, ліцеїв, гімназій.

383. Цитування в наукових текстах можливо: 1) із зазначенням автора і назви джерела, 2) з опублікованих джерел, 3) з неопублікованих джерел, 4) лише з дозволу автора, 5) без посилання на автора.

384. Вимоги до складання списку літератури: 1) в порядку цитування у роботі, 2) на мові оригіналу, 3) на державній мові, 4) за алфавітом, 5) за прізвищем першого автора.

385. Цитування літератури у тексті кваліфікаційної роботи: 1) у квадратних дужках прізвища авторів і рік видання, 2) у круглих дужках номер із списку використаних джерел, 3) у квадратних дужках номер із списку використаних джерел, 4) у круглих дужках прізвища авторів і рік видання, 5) прізвище автора і рік видання.

386. Оберіть характеристики огляду літературних джерел: 1) обов'язковий елемент наукової роботи, 2) не обов'язковий у науковій роботі, 3) з'ясовує стан розробки проблеми, 4) встановлює пріоритет автора, 5) підтверджує аргументи автора.

387. Оберіть загальні вимоги до цитування: 1) текст цитати наводиться довільно, 2) текст цитати починається і закінчується лапками, 3) пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається і позначається трьома крапками,

4) пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні не допускається, 5) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело.

388. Оберіть загальні вимоги до цитування: 1) непряме цитування не допускається, 2) непряме цитування допускається, 3) цитування не повинне бути надмірним, 4) цитування не повинне бути недостатнім, 5) непряме цитування не супроводжується посиланням на джерело.

389. Оберіть значення посилання на джерела: 1) допомагають відшукати документи, 2) перевірити достовірність відомостей про цитований документа, 3) допомагають з'ясувати зміст документу, 4) допомагають встановити пріоритет автора, 5) допомагають виявити рівень обізнаності автора.

390. Оберіть характеристики посилання на використані джерела: 1) вказівка на джерело інформації, 2) обов'язкові при наведенні цитати, 3) не обов'язкові при наведенні цитати, 4) неодмінна риса наукових досліджень, 5) не обов'язкові у наукових дослідженнях.

391. Вказівка на джерело інформації (книгу, статтю, документ тощо), має назву: 1) список використаних джерел, 2) список літератури, 3) посилання на використані джерела, 4) зноска, 5) цитування джерела.

392. Посилання в тексті роботи за вимогами Українського стандарту слід оформляти у вигляді: 1) номеру джерела в квадратних дужках, 2) номеру джерела в круглих дужках, 3) прізвища автора та року видання в квадратних дужках, 4) прізвища автора та року видання в круглих дужках, 5) прізвища автора та року видання без дужок.

393. Особливості посилання на ілюстрації (рисунки, таблиці, формули): 1) розміщуються перед ілюстрацією, 2) розміщуються після ілюстрації, 3) при посиланні на таблицю слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, «табл.», 4) при посиланні на таблицю слово «таблиця» в тексті пишуть повністю, 5) посилання на ілюстрацію може бути в середині розділу, а таблиця в кінці розділу.

394. Особливості посилання на ілюстрації (рисунок, таблиці, формули): 1) у тексті мають бути посилання на ілюстрації з додатків, 2) у тексті не потрібні посилання на ілюстрації з додатків, 3) при посиланні на рисунок слово «рисунок» в тексті пишуть скорочено, «рис.», 4) при посиланні на рисунок слово «рисунок» в тексті пишуть повністю, 5) посилання на ілюстрацію розміщується перед ілюстрацією.

395. Цитування без згоди автора і без виплати авторської винагороди: 1) допускається, 2) не допускається, 3) допускається при обов'язковій вказівці імені автора, 4) допускається для неопублікованих творів, 5) допускається для правомірно обнародованих творів.

396. Цитування без згоди автора і без виплати авторської винагороди: 1) допускається у записах навчального характеру всіх творів, 2) допускається у записах навчального характеру опублікованих творів, 3) допускається відтворення правомірно обнародованих творів без одержання прибутку, 4) допускається відтворення правомірно обнародованих творів для одержання прибутку, 5) не допускається.

397. Оберіть міжнародні стилі цитування рекомендовані для природничих наук: 1) MLA (Modern Language Association) style, 2) APA (American Psychological Association) style, 3) Chicago/Turabian style, 4) Harvard style, 5) ACS (American Chemical Society) style, 6) IEEE (Institute of Electrical and Electronics Engineers) style, 7) Vancouver style, 8) OSCOLA, 9) AIP (American Institute of Physics) style.

398. Оберіть причину важливості знання міжнародних стилів цитування для українських дослідників: 1) допоможе інтеграції українських науковців у світову систему наукової комунікації, 2) встановить пріоритет автора, 3) дозволить іноземним авторам краще знайомитись із досягненнями української науки, 4) дозволить іноземним авторам публікуватись в українських виданнях, 5) допоможе краще розуміти іноземних авторів.

399. Показник, що широко використовується в світі для оцінки роботи дослідників і наукових колективів, оцінює вплив вченого або

організації на світову науку, визначає якість проведених наукових досліджень, називається : 1) індекс домінування, 2) індекс цитувань, 3) індекс посилян, 4) індекс публікацій, 5) індекс автора.

400. Оберіть основні показники, які використовуються у сучасній наукометрії: 1) індекс домінування, 2) індекс цитування статей автора, 3) індекс посилян, 4) імпаکت-фактор, 5) індекс Хірша.

401. Показник цитування наукових журналів, що визначає їхню інформаційну значимість, один з формальних критеріїв, за яким можна порівнювати рівень наукових досліджень у суміжних галузях знань, називається: 1) індекс домінування, 2) індекс цитування статей автора, 3) індекс посилян, 4) імпакт-фактор, 5) індекс Хірша.

402. Усереднене співвідношення кількості цитувань статей в журналі протягом поточного року, до загальної кількості статей надрукованих в цьому журналі за попередні два роки, це: 1) імпакт-фактор, 2) індекс цитування статей автора, 3) індекс посилян, 4) індекс домінування, 5) індекс Хірша.

403. Оберіть характеристики імпакт-фактора: 1) показник цитування наукових журналів, 2) показник цитування автора, 3) обчислюється за 3 роки, 4) обчислюється за 5 років, 5) обчислюється за 10 років.

404. Система Філадельфійського інституту наукової інформації, в основу якої покладені зв'язки між документами по прямим, зворотних і перехресних посиланнях (цитуванню), це: 1) індекс домінування, 2) індекс цитування статей автора, 3) індекс посилян, 4) імпакт-фактор, 5) індекс Хірша.

405. Оберіть характеристики індексу цитування: 1) показник цитування наукових журналів, 2) показник цитування автора, 3) висвітлює публікації з фундаментальних галузей науки, 4) висвітлює публікації з прикладних галузей науки, 5) залежить від популярності теми роботи.

406. Оберіть фактори, що впливають на величину індексу цитування: 1) популярність вибраної автором теми роботи, 2) популярність вченого, 3) наукова активність вченого, 4) вік вченого, 5) стать вченого.

407. Показник впливовості науковця, колективу науковців, наукового закладу або наукового журналу, заснований на кількості публікацій та їх цитування, називається: 1) індекс домінування, 2) індекс цитування статей автора, 3) індекс посилань, 4) імпакт-фактор, 5) індекс Гірша.

408. Оберіть характеристики індексу Гірша: 1) показник цитування наукових журналів, 2) показник цитування автора, 3) показник цитування колективу науковців, 4) показник цитування наукового закладу, 5) залежить від популярності теми роботи.

409. Бібліографічна і реферативна база даних, інструмент для відстеження цитованості наукових публікацій, пошукова система, яка формує статистику, що характеризує стан і динаміку показників затребуваності, активності та індексів впливу діяльності окремих вчених і дослідницьких організацій, це: 1) Інтернет-ресурс, 2) пошукова система, 3) наукометрична база даних, 4) наукометрична платформа, 5) наукометричний апарат.

410. Найбільша в світі єдина реферативна база даних і наукометрична платформа, створена в 2004 р., наукометричний апарат якої забезпечує облік публікацій науковців і установ, у яких вони працюють, та статистику їх цитованості, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

411. Оберіть характеристики бази даних Scopus: 1) забезпечує облік публікацій науковців і наукового закладу, 2) забезпечує статистику цитованості публікацій науковців, 3) забезпечує статистику цитованості наукових закладів, 4) надає гіперпосилання на повні тексти матеріалів, 5) надає повні тексти матеріалів.

412. Оберіть характеристики бази даних Scopus: 1) оновлюється щодня, 2) оновлюється щомісяця, 3) широко відображає природні науки і техніку, 4) широко відображає гуманітарні і суспільні науки, 5) комерційна.

413. Реферативна наукометрична база даних наукових публікацій, наукометричний апарат платформи якої забезпечує відстеження показників цитованості публікацій з ретроспективою до 1900 р., це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

414. Оберіть характеристики бази даних Web of Science: 1) здебільшого цитує англomовні видання, 2) цитує різноманітні видання, 3) цитує видання з імпакт-фактором, 4) відображає природні, гуманітарні і суспільні науки, 5) надає повні тексти матеріалів.

415. Аналітичний портал, що надає наукометричні показники по журналах і країнах, публікує рейтинги публікаційної активності і статистику цитування журналів більше 230 країн світу, відображає середнє число цитат, отриманих у поточному році на статті, опубліковані в журналах за три попередні роки, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

416. Оберіть характеристики аналітичного порталу SCImago Journal & Country Rank: 1) оновлюється щодня, 2) оновлюється два рази на рік, 3) надає наукометричні показники по журналах і країнах, 4) знаходиться у вільному доступі, 5) надає повні тексти матеріалів.

417. Польська міжнародна наукометрична база даних, що включає індексування, ранжирування, реферування журналів і статей, створена в 1999 році, складає власний імпакт-фактор, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

418. Служба, що надає доступ до баз даних англomовних періодичних видань, містить частину повних текстів статей, і анотації, архів для

деяких видань аж до 1950-х років, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

419. Вільнодоступна пошукова система, яка забезпечує повнотекстовий пошук наукових публікацій всіх форматів і дисциплін, включає статті, що опубліковані в журналах, зберігаються в репозиторіях або знаходяться на сайтах наукових колективів чи окремих вчених, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

420. Національні інформаційно-аналітичні системи, безкоштовний загальнодоступний інструмент вимірювання та аналізу публікаційної активності вчених і організацій, куди включені доповіді на конференціях, монографії, навчальні посібники, дисертації, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

421. Оберіть бази даних, що розміщують лише анотації статей: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

422. Оберіть бази даних, у яких частина статей представлена у вигляді повних текстів, частина - тільки у вигляді анотацій: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) SCImago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) Російський індекс наукового цитування, 8) Український індекс наукового цитування.

423. Веб-сайт «Український індекс наукового цитування» забезпечує перегляд довідкової та аналітичної інформації про: 1) учених та їх публікації, 2) особистість учених та їх публікації, 3) наукові установи України

та їх співробітників, 4) індивідуальні показники публікаційної активності учених, 5) показники цитованості робіт вчених.

424. Веб-сайт «Український індекс наукового цитування» забезпечує перегляд довідкової та аналітичної інформації про: 1) динаміку цитованості робіт вчених, 2) публікаційну активність учених за визначений період часу, 3) особистість керівників наукових установ, 4) науковців та їх публікації, 5) ключові наукометричні показники.

425. В базах даних Веб-сайт «Український індекс наукового цитування» зберігаються реєстри: 1) індивідуальних суб'єктів наукової діяльності, 2) колективних суб'єктів наукової діяльності, 3) інформація про публікації, 4) показники цитованості, 5) створюється власний індекс наукового цитування.

426. Веб-сайт «Український індекс наукового цитування» отримує інформацію про публікації й показники їх цитованості з: 1) ORCID, 2) Web of Science, 3) SciVerse Scopus, 4) «Наукова періодика України», 5) Google Академія.

427. Некомерційна ініціатива зі створення єдиного реєстру учених з персональними алфавітно-цифровими кодами, які унікально ідентифікують учених та їх науковий доробок в межах світової науково-інформаційної спільноти, це: 1) Scopus, 2) Web of Science, 3) Scimago Journal & Country Rank, 4) Index Copernicus, 5) EBSCOhost, 6) Google Академія, 7) ORCID.

428. Цифровий ідентифікатор науковця дозволяє: 1) легко встановити автора конкретного документу, 2) виміряти цитованість робіт окремих дослідників, 3) встановити пріоритет автора, 4) полегшує процес оцінки продуктивності автора, 5) полегшує процес оцінки впливовості автора.

429. Цифровий ідентифікатор науковця дозволяє: 1) покращує видимість публікацій автора у окремих журналах, 2) покращує видимість публікацій автора у глобальній мережі, 3) встановити пріоритет автора,

4) спрощує обробку та зберігання даних в одному місці, 5) полегшує процес оцінки впливовості автора.

430. Оберіть характеристики цифрового ідентифікатора науковця:

1) єдиний міжнародний реєстр унікальних ідентифікаторів вчених, 2) один з багатьох реєстрів ідентифікаторів вчених, 3) не залежить від наукових дисциплін, 4) не залежить від написання прізвища автора, 5) доступ до реєстру безкоштовний.

431. Цифровий ідентифікатор науковця забезпечує: 1) коректну цитованість статей, 2) можливість подавати свої статті в престижні міжнародні наукові видання, 3) можливість брати участь у подачі заявок на гранти, 4) участь в рейтингах міжнародного рівня, 5) унеможливорює участь в рейтингах міжнародного рівня.

432. Сукупність розміщених за певними правилами бібліографічних записів на документи, що розкривають склад і зміст фонду бібліотеки або інформаційного центру, це: 1) бібліотечний каталог, 2) бібліотечна картка, 3) структура бібліотеки, 4) тематичний каталог, 5) абетковий каталог, 6) систематичний каталог.

433. Оберіть види бібліотечного каталогу: 1) систематичний, 2) бібліографічний, 3) дисциплінарний, 4) предметний, 5) абетковий.

434. Каталог, у якому картки розташовуються за прізвищами авторів або назв книг та інших документів, називається: 1) систематичний, 2) бібліографічний, 3) дисциплінарний, 4) предметний, 5) абетковий.

435. Каталог, у якому описи документів розташовуються по галузях знання відповідно до певної системи класифікації, називається: 1) систематичний, 2) бібліографічний, 3) дисциплінарний, 4) предметний, 5) абетковий.

436. Каталог, у якому бібліографічні записи розташовуються за абеткою предметних рубрик, називається: 1) систематичний, 2) бібліографічний, 3) дисциплінарний, 4) предметний, 5) абетковий.

437. Коротке пояснення (5–6 речень) змісту монографії, статті, у якому розкриваються основні положення, проблеми, написане на бібліографічних картках, після бібліографічного опису книги, статті, має назву: 1) резюме, 2) анотація, 3) заключення, 4) висновки, 5) вступ.

438. Передача тексту і окремих слів, записаних нелатинською графічною системою, засобами латинського письма, має назву: 1) латинізація, 2) транслітерація, 3) транскрипція, 4) трансляція, 5) українізація.

439. Точна передача оригінального написання з гарантією його зворотного недвозначного відтворення при ігноруванні вимови, засобами латинського письма, має назву: 1) латинізація, 2) транслітерація, 3) транскрипція, 4) трансляція, 5) українізація.

440. Передача вимови засобами конкретної мови при ігноруванні оригінального написання, має назву: 1) латинізація, 2) транслітерація, 3) транскрипція, 4) трансляція, 5) українізація.

441. Основні постулати транслітерації: 1) використання затвердженої системи не обов'язкове при перекладі іноземних імен, 2) використання затвердженої системи обов'язкове при перекладі іноземних імен, 3) здійснюється безпосередньо з української на англійську мову, 4) здійснюється з використанням додаткової мови, 5) обов'язкова для перекладу імен з української на англійську мову.

442. Оберіть характеристики порталу VAK.in.ua: 1) полегшує процедуру оформлення наукових джерел, 2) оформлення наукових джерел відповідно до вимог ВАК, 3) оформлення наукових джерел відповідно до вимог Chicago/Turabianstyle, 4) оформлення наукових джерел відповідно до вимог ACS style, 5) безкоштовний, 6) комерційний.

443. Програма, яка може містити текстові матеріали, фотографії, малюнки, слайд-шоу, звукове оформлення і дикторський супровід, відеофрагменти і анімацію, має назву: 1) презентація, 2) мультимедійна презентація, 3) постер, 4) стенд, 5) плакати.

444. Вимоги до мультимедійної презентації: 1) єдиний стиль оформлення, 2) різні стилі оформлення, 3) виконана в програмі Microsoft Power Point, 4) виконана в програмі Acrobat Reader, 5) використовувати короткі слова та речення.

445. Вимоги до мультимедійної презентації: 1) на одному слайді використовувати 1 колір, 2) на одному слайді використовувати не більш ніж 3 кольори, 3) фон має бути однотонний і світлий, 4) фон має бути строкатий, 5) не використовувати громісткі таблиці.

446. Оберіть вимоги до анотація наукового тексту: 1) обсяг 250 знаків, 2) обсяг 850 знаків, 3) подається лише мовою статті, 4) подається трьома мовами, 5) подає основні відомості й висновки для початкового ознайомлення з документом.

447. Слова і словосполучення, які використовуються для вираження певного аспекту змісту документа (або запиту), мають істотне смислове навантаження, служать для пошуку інформації в Інтернеті чи на сторінці сайту, відображають термінологічну область наукової статті, це: 1) презентація, 2) анотація, 3) постер, 4) ключові слова, 5) висновки.

ВІДПОВІДІ

Модуль 1. Наука та її організація в Україні

1. 135; 2. 123; 3. 234; 4. 123; 5. 234; 6. 2; 7. 35; 8. 4; 9. 3; 10. 245; 11. 123; 12. 13;
13. 245; 14. 13; 15. 23; 16. 45; 17. 123578; 18. 2; 19. 136; 20. 257; 21. 258; 22. 138;
23. 235; 24. 13; 25. 2; 26. 13; 27. 2; 28. 1; 29. 12; 30. 45; 31. 123; 32. 1; 33. 2; 34. 3;
35. 2; 36. 345; 37. 2; 38. 124; 39. 135; 40. 2; 41. 1; 42. 3; 43. 1; 44. 2; 45. 3; 46. 1;
47. 3; 48. 12; 49. 4; 50. 1; 51. 2; 52. 3; 53. 4; 54. 5; 55. 6; 56. 25; 57. 4; 58. 2; 59. 2;
60. 3; 61. 5; 62. 23; 63. 124; 64. 235; 65. 1; 66. 2; 67. 3; 68. 4; 69. 2; 70. 135;
71. 234; 72. 134; 73. 1246; 74. 135; 75. 236; 76. 23456; 77. 2; 78. 345; 79. 12;
80. 12; 81. 2456; 82. 246; 83. 1; 84. 135; 85. 1345; 86. 2; 87. 2346; 88. 13456; 89. 1;
90. 2; 91. 3; 92. 6; 93. 4; 94. 7; 95. 5; 96. 3; 97. 245; 98. 3; 99. 4; 100. 245; 101. 23;
102. 1245; 103. 235; 104. 134; 105. 245; 106. 4; 107. 2; 108. 5; 109. 1; 110. 2;
111. 3; 112. 4; 113. 6; 114. 7; 115. 2; 116. 3; 117. 4; 118. 2; 119. 136; 120. 1; 121. 2;
122. 5; 123. 3; 124. 4; 125. 245; 126. 135; 127. 134; 128. 1245; 129. 135; 130. 246;
131. 135; 132. 24; 133. 135; 134. 24; 135. 246; 136. 135; 137. 2; 138. 1246; 139. 1;
140. 2; 141. 3; 142. 3; 143. 1; 144. 235; 145. 4; 146. 235; 147. 135; 148. 2; 149. 4;
150. 135; 151. 136; 152. 135; 153. 135; 154. 3; 155. 2; 156. 2; 157. 3; 158. 4; 159. 5;
160. 3; 161. 4; 162. 5; 163. 3; 164. 124; 165. 13; 166. 1; 167. 2; 168. 1; 169. 3;
170. 5; 171. 1235; 172. 1235; 173. 1235; 174. 4; 175. 1357; 176. 15; 177. 135;
178. 135; 179. 3; 180. 4; 181. 5; 182. 235; 183. 2; 184. 234; 185. 3; 186. 26; 187. 23;
188. 12; 189. 2; 190. 2; 191. 1; 192. 145; 193. 23; 194. 24; 195. 1; 196. 1; 197. 2;
198. 3; 199. 14; 200. 134; 201. 12; 202. 13; 203. 2; 204. 2; 205. 14; 206. 13;
207. 135; 208. 3456; 209. 3; 210. 135; 211. 12; 212. 1; 213. 12; 214. 1; 215. 12;
216. 1345; 217. 145; 218. 3; 219. 1; 220. 2; 221. 4; 222. 5; 223. 1; 224. 214356;
225. 2; 226. 2; 227. 4; 228. 24; 229. 135; 230. 23; 231. 13; 232. 145; 233. 135;
234. 135; 235. 134; 236. 234; 237. 14; 238. 1345; 239. 1; 240. 2; 241. 4; 242. 356;
243. 1; 244. 2; 245. 3; 246. 4; 247. 124; 248. 13467; 249. 125; 250. 246; 251. 13467;
252. 2345; 253. 235; 254. 135; 255. 135; 256. 1345; 257. 245; 258. 12; 259. 45;
260. 237; 261. 12357; 262. 1356; 263. 1235; 264. 1247; 265. 5; 266. 1345; 267. 134;

**268. 3; 269. 135; 270. 3; 271. 4; 272. 3; 273. 1236; 274. 4; 275. 4; 276. 235;
277. 1235; 278. 135; 279. 2; 280. 1; 281. 135; 282. 235; 283. 246; 284. 124;
285. 234; 286. 4; 287. 134.**

Модуль 2. Наукова етика

**288. 1; 289. 2; 290. 3; 291. 4; 292. 135; 293. 135; 294. 124; 295. 1235; 296. 3;
297. 12; 298. 25; 299. 135; 300. 1356; 301. 156; 302. 2; 303. 4; 304. 3; 305. 1;
306. 2; 307. 14; 308. 136; 309. 236; 310. 2345; 311. 2456; 312. 1345; 313. 1345;
314. 1234; 315. 5; 316. 4; 317. 13; 318. 24; 319. 13; 320. 34; 321. 1356; 322. 235;
323. 24; 324. 146; 325. 135; 326. 1245; 327. 245; 328. 3; 329. 135; 330. 245;
331. 1345; 332. 135; 333. 2; 334. 135; 335. 1; 336. 2; 337. 136; 338. 2356;
339. 1235; 340. 1345; 341. 1345; 342. 1345; 343. 1245; 344. 1235; 345. 135;
346. 235; 347. 124; 348. 124; 349. 1345; 350. 235; 351. 124; 352. 234; 353. 145;
354. 2; 355. 3; 356. 1; 357. 2; 358. 3; 359. 1235; 360. 1234; 361. 4; 362. 14;
363. 124; 364. 13; 365. 23; 366. 235; 367. 1345; 368. 5; 369. 1; 370. 4; 371. 7;
372. 6; 373. 2; 374. 124; 375. 245; 376. 3; 377. 23; 378. 24; 379. 123; 380. 23;
381. 135; 382. 145; 383. 12; 384. 1245; 385. 3; 386. 135; 387. 235; 388. 234;
389. 123; 390. 124; 391. 3; 392. 1; 393. 13; 394. 135; 395. 135; 396. 23; 397. 35;
398. 1; 399. 2; 400. 245; 401. 4; 402. 1; 403. 134; 404. 2; 405. 235; 406. 1234;
407. 5; 408. 234; 409. 3; 410. 1; 411. 1245; 412. 135; 413. 2; 414. 134; 415. 3;
416. 234; 417. 4; 418. 5; 419. 6; 420. 78; 421. 1234; 422. 5678; 423. 1345;
424. 1245; 425. 1234; 426. 1234; 427. 7; 428. 1245; 429. 245; 430. 1345; 431. 1234;
432. 1; 433. 145; 434. 5; 435. 1; 436. 4; 437. 2; 438. 1; 439. 2; 440. 3; 441. 135;
442. 125; 443. 2; 444. 135; 445. 235; 446. 245; 447. 4.**

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА ТА ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСИ

1. Закон України «Про вищу освіту» від 28.09.2017 № 1556-18. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>
2. Бюлетень вищої атестаційної комісії України. К. – №2. – 2000.
3. ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання / Нац. стандарт України. – Вид. офіц. – Київ : ДП «УкрНДНЦ», 2016. – 17 с.
4. Міжнародні правила цитування та посилання в наукових роботах : методичні рекомендації / автори-укладачі: О. Боженко, Ю. Корян, М. Федорець ; редколегія: В. С. Пашкова, О. В. Воскобойнікова-Гузева, Я. Є. Сошинська, О. М. Бруй ; Науково-технічна бібліотека ім. Г. І. Денисенка Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» ; Українська бібліотечна асоціація. – Київ : УБА, 2016. – Електрон. вид. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – 117 с. – ISBN 978-966-97569-2-3. – Режим доступу : http://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/18681/1/Academ_4_12_red1.pdf
5. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / за ред. А. Є. Конверського. – К. : Центр учбової літератури, 2010. — 352 с.
6. Пілюшенко В. Л. Наукове дослідження: організація, методологія, інформаційне забезпечення / В. Л. Пілюшенко, І. В. Шкрабак, Є. І. Словенко. – К. –2004. – 206 с.
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 06.09.2016 р. № 567-2016-п “Про затвердження Порядку присудження наукових ступенів і присвоєння вченого звання старшого наукового співробітника” – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/567-2013-п>
8. Приклади оформлення бібліографічного опису у списку джерел, який наводять у дисертації, і списку опублікованих робіт, який наводять в авторефераті [Електронний ресурс] / Режим доступу: http://www.vak.org.ua/docs/news/nakaz_26_01_08.doc
9. Сабитова Р. Г. Основы научных исследований / Р. Г. Сабитова. – Владивосток: ТИДОТ ДВГУ, 2005. – 59 с.
10. Сабитов Р. А. Основы научных исследований: Учеб. пособие / Р. А. Сабитов. – Челябинск : Челяб. гос. ун-т., 2002. – 138 с.
11. Сухомлін К. Б. Методичні рекомендації до виконання практичних робіт з курсу «Методологія та організація наукових досліджень в галузі біології». – Луцьк : Медіа, 2016. – 40 с.
12. Сухомлін К. Б., Зінченко О. П., Сухомлін М. М. Методологія біологічної науки та інтелектуальна власність: Тестові завдання. – Луцьк: Медіа, 2016. – 64 с.
13. Цехмістрова Г. С. Основы научных исследований. Навчальний посібник / Г. С. Цехмістрова. – К.: Видавничий Дім «Слово», 2004. – 240 с.
14. Шейко В. М. Організація та методика науково-дослідницької діяльності / В. М. Шейко, Н. М. Кушнарєнко. – К.: Знання-Прес, 2003. – 295 с.

ЗМІСТ

Передмова.....	3
Модуль 1. Наука та її організація в Україні	4
Модуль 2. Наукова етика.....	43
Відповіді	69
Рекомендована література та Інтернет-ресурси	71